

Todistaja

Lokakuu / October 2004 No. 9. Volume 79

**Syksy tuo tallessaan
sateet ja värit. Se
tuo myös toiminnan
seurakuntiin.**

Ulla-Stinan kannel soi Luojan kunniaa

Ulla-Stina ja Reijo Ikonen

Istun kirkon penkissä väsyneenä kiireisen työpäivän jälkeen. Ihanat kanteleen sävelet täyttävät avaran Kotikirkon. Laulun "Mun kanteleeni kauniimmin taivaassa kerran soi" soinnut rauhoittavat, virkistävät ja inspiroivat. Sävelet tuovat mieleeni lapsuuden ja kouluajat Suomessa. Silloin lauloimme usein tätä laulua.

Nyt jo eläkeiän lähestyessä ymmärtää paremmin, miten todella tulevaisuudessa on kaikki kauniimpaa ja voimme "uusin äänin suloisin" laulaa perillä taivaassa. Siellä ei enää ole kipua eikä sairautta, mitä niin paljon näen työssäni sairaanhoitajana. Jään kuuntelemaan mahtavan konsertin antia. Soittaja on Ulla-Stina Ikonen, harpisti, pianisti ja kanteleensoittaja.

Hän teki vierailun miehensä, Reijo Ikosen, kanssa Vancouveriin, Kanadan länsirannikolle, syyskuussa. Ulla-Stina säästi laulajamiestensä sekä kanteleella että pianolla neljässä konsertissa, joita pidettiin Vancouverin Kotikirkossa ja luterilaisessa Emmaus-kirkossa.

Vaikka ilmat eivät pariskuntaa suosineetkaan, niin Ulla-Stinan mielestä maisemat olivat tosi mahtavat. Hän on vieraillut Kanadassa sekä idässä että lännessä, ja tähänastinen on tehnyt häneen mahtavan hyvän vaikutuksen.

Ulla-Stina on kotoisin Seinäjoelta, mutta asuu nykyisin Porvoon lähellä Askolassa. - Asuinpaikkaan tuli muutos pari vuotta sitten, kun menin Reijon kanssa avioon, muistelee Ulla-Stina. - Minua oli pyydetty säästämään Porvooseen Helsingin Saalem-kuoroa, joka lauloi taustoja Reijo Ikosen konsertissa. Tällä konserttimatkalla tapasin Reijon. Siitä alkoi vuoden kestävä seurustelu, joka johti vähän yli kaksi vuotta sitten avioliittoon.

Jatkuu sivulla 7

Todistaja

Autuas ihminen

Vuosia sitten istuin vanhainkodissa vastapäätä vanhusta, jolta oli poistettu suuri kasvain korvan alapuolelta. Vaikka kasvi olikin saatu miltei kokonaan pois, niin leikkaus vahingoitti hermoratoja siten, että naisella oli nielemisongelmia, ja toinen käsi ja jalka eivät toimineet juuri ollenkaan. Hän istui pyörätuolissa, loi surullisen katseensa minuun ja kysyi: “Pastori, sanokaa minulle, miksi minun ei sallittu vanheta kauniisti?” Hänen kysymyksensä iski syvälle. Niin miksi? Mitä sinä olisit hänelle sanonut?

Silloin kun kaikki lokahtaa kohdalleen, kysymykset vähenvät, mutta koillismyrskyn puhaltaessa kysymysten tulva hukuttaa alleen vähäisten vastausten määrän. Vanhuksen iän tuottaman rasituksen rinnalle oli rynnännyt myös sairauden mörkö.

Pohjimmaltaan hänen kysymyksensä toi esiin klassisen aiheen elämän onnesta. Hänen haaveenaan oli ollut elämän kiireisinä vuosina ihanat eläkepäivät. Nyt elämän voimaa jäytävä kasvi riisti häneltä ne vuodet, joista hän oli kauan unelmoinut. Yritin ymmärtää häntä, lohduttaa ja ottaa osaa, vaikka hyvin tajusinkin sanojeni vähäpätöisyyden. Lähdettyäni hänen luotaan jäin miettimään hänen kohtaloaan, vanhuutta ja elämän onnea.

Melkeinpä jokaisen nuoruuden haaveena on, että saisi elää onnellisen elämän. Tässä unelmassa ei liene mitään pahaa. Erehdys tulee siinä, mistä onnea etsitään. Onni on kuin aarteen etsintää, ja monet ovat kuluttaneet koko elämänsä sen etsimisessä. Onnesta tehdään mainosten iskulauseissa fantasia, joka ajetaan ihmisten sieluun saakka. Joskus onni tulee Pariisin suunnalta, toisinaan Hollywoodista tai Nashvillista. Antoiko sitten Pariisi sen, mitä lupasi? Tuliko onni Hollywoodista? Pelkään pahaa, että etsintä jatkuu! Lupaukset olivat vain kangastuksia.

Ensimmäisessä Psalmissa kerrotaan autaasta miehestä. Sana autuashan tarkoittaa ylionnellista. Siis kyseessä ei ole vain onnellinen, vaan ylionnellinen ihminen. Ensin luetellaan tekijöitä, joista ei onnea löydy. Onnellinen mies ei vaella jumalattomain neuvossa, ei astu syntisten teitä, ei istu kussa pilkkaajat istuvat. Siinä ilmaistiin kolme tekijää, joista ei varmasti onnea löydy. On suorastaan omituista, että juuri näistä monet onneansa etsivät!

Ensimmäisen Psalmin onnellinen mies tutkisteli Herran lakia. Hän rakasti sitä. Onnellinen mies etsi Raamatusta elämän-ohjeensa. Nämä ohjeet tekivät hänet onnelliseksi. Sama psalminkirjoittaja sanoo: “Minun onneni on olla Jumalaa lähellä.” Raamattu ei kehota meitä etsimään onnea, vaan Jumalaa. Onni on loppujen lopuksi elämän sivutuote, joka tulee Jumalan läheisyydessä elävän ihmisen sydämeen. Onnellista miestä verrataan puuhun, joka on istutettu vesi-ojain tykö. Se viheriöitsee ja antaa hedelmät ajallaan. Maailman onnen etsijöitä verrataan akanoihin, joita tuuli ajaa. Onpahan melkoinen rinnastus - viheriöivä puu ja akana. Ja kuinka totta tämä onkaan!

Jumalan yhteydessä on todellinen onnen lähde. Sieltä kumpuaa ikuisesti raikas vesi janoisen juotavaksi. Siellä ihminen viheriöi kuin hedelmäpuu veden partaalla. Onni Jumalan yhteydessä ei pääty kuolemaan. Se onni kestää. Ajan rajan toisella puolella on todellinen onnen maa, Jumalan valtakunta. Sinne pääsevät Kristuksen omat, autuaat naiset ja miehet.

ERKKI AHONEN

Historia kertoo meille ihmisistä, joiden suurenmoiset luonteenpiirteet, valtavat keksinnöt, tehdyt urotyöt ovat piirrettyinä monella tavalla kirjoihin ja kansiin.

Heille on pystytetty veistoksia, patsaita ja muistomerkkejä. Näin on tahdottu säilyttää heidän saavutuksensa muisto tuleville sukupolville.

Harvinainen suuruus

Tässä artikkelissa esittelen häntä, jonka Jesaja näki “Ihmeellisenä Neuvonantajana” jo 700 vuotta ennen hänen syntymäänsä. Eikä ainoastaan sitä, vaan tuo ilmi samalla:

1. Kuka hän on,
2. Millainen hän on
3. Hänen työnsä ja tehtävänsä.

Yksi hänen virkatehtävistään on olla “Ihmeellinen Neuvonantaja.”

Maailma etsii neuvontajia

Kansojen suuret johtajat etsivät ja tarvitsevat ympärilleen viisaita, tietäviä ihmisiä. Amerikan presidentti tarvitsee ympärilleen älykkäimmillä aivoilla varustetuja miehiä ja naisia.

Yksityinen ihminen tarvitsee monesti asiantuntijaa liikeasioissaan, rahan sijoituksissa, lakiasioissa etsimme parhaan mahdollisen tuomarin hoitamaan monimuotoisia ongelmia.

Avioliitto-ongelmissa mentiin ennen pastorin luokse. Nyt on olemassa avioliittoneuvoloita. Myös pidetään seminaareja niitä tarvitseville.

Aikanaan luin uutisen Ranskasta, missä kerrottiin psykiatrin

ottaneen sen tehtävän, mikä ennen kuului automaattisesti pastoreille.

Kerrotaan saarnamiehestä, joka oli jättänyt julistusvirkan- sa. Hän sanoi: Ryhdyin lääkäriksi, koska havaitsin, että ihmiset maksavat enemmän kehonsa hoitamisesta kuin sielujensa vaalimisesta.

Vuosia myöhemmin hän jätti lääkärin uran ja ryhtyi asianajajaksi. Hämmästyneenä kysyy ystävä jälleen syytä ja saa vastauksen:

Minä ryhdyin asianajajaksi, koska havaitsin, että ihmiset haluavat maksaa enemmän tahtonsa läpi saamisesta, kuin sekä sielunsa että ruumiinsa hoitamisesta.

Tarvitsemme neuvonantajia

Elämässä tulee aikoja, kun on kipeä tarve saada rinnalle ihminen, joka kuuntelee, ottaa osaa, kertoo oman ajatuksensa ratkaisuksi. Kuulevista korvista, osaa ottavasta sydäimestä, hyvästä neuvosta lie huutava tarve aikamme ihmisen elämässä.

Esittelen sinulle häntä, joka osaa ottaa osaa. Hän on hyvin säälliväinen, johdonmukainen ja luotettava. Hänen nimensä on JEESUS!

Hänelle voimme tunnustaa syntimme, erheemme, rikkomuksemme. Voimme luottaa siihen, että hän antaa anteeksi, jopa antaessaan anteeksi unohtaa, mitä hänelle kerroit. Hän ei kerro kenellekään. 1. Joh.1:9 “jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen, antaa meille synnit anteeksi, ja puhdistaa mei-

dät kaikesta vääryydestä.”

Jeesuksella on vastaanotto 24 tuntia vuorokaudessa. Hänen ovellaan palaa aina vihreä valo. Sinne on vapaa pääsy päivällä ja yöllä.

Neuvo tulee

Raamatun sanan kautta. Lue Raamattua, paina mieleesi Jumalan Sanaa ja ota vaarin siitä, mitä se sinulle sanoo. Sanoohan Raamattu näin: “Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen Sana, ja teette hyvin, jos otatte siitä vaarin.

Tarvitset myös lampun lukiesasi: “...ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä - vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.” 2. Piet.1:19-21 :

Seurakunta on se elin, missä “yhdessä muiden kanssa raken- nutte Jumalan asumukseksi Hengessä.”

Jumalan Sanan kuuleminen, vastaanottaminen ja noudattaminen vie meitä Ihmeellisen Neuvontajan vastaanotolle. Emme käy Sanan kuulossa vain tavan vuoksi, joskin se on yksi kristityn suurista velvollisuuksista, etuoikeuksista Olemme siellä samalla Ihmeellisen Neuvonantajan vastaanotolla.

Kerrotaan liikemiehestä ja saarnamiehestä, jotka kulkivat rinnan tietä myöten. Tien sivussa makasi mies juovuksissa ja liikemies sanoo toiselle: ”Eipä ole paljon hyötyä tuosta saarnaamisesta, kun tuokin mies on jälleen tuossa kunnossa.”

Jatkuu sivulla 3

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher	MISSION PRESS SOCIETY 1920 Argyle Drive, Vancouver, BC V5P 2A8 TEL 604 321 0555 FAX.604 321 0555 E-MAIL: todista@smartt.com todistaja@telus.net	TILAUSOHJEITA KANADASSA JA USA:ssa : Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta. KANADASSA: \$24.00. (sis.GST) Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00 Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00 USA:sta: US \$24.00. Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00
TOIMITTAJA/EDITOR	Erkki Ahonen	SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 28 euroa.
LAYOUT	Keijo Sakara	MUISTA MAISTA: CAD \$34.00 , US \$28.00 tai 28.00 euroa.
OIKOLUKU	Helena Rantanen	OSOITTEITA
TAKASIVUN TOIMITUS	Sylvia Rukkila	LCHETYSSIITEERI Erkki Inkiläinen 119 Bergeron Crt. PO Box 5006 pms. South Porcupine ON P0N 1K0 (705) 235-5418 FAX (705) 235-2655 E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca
ALUETOIMITTAJIA	Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen	LCHETYSKASSA USA Timo ja Eeva Nirkkonen 4205 57th Ave. South C Lake Worth FL 33463 USA
TOIMITUSKUNTA	Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi, Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesanen, Mika Yrjölä	
YHDYSHENKILÄ SUOMESSA	Annikki Siren, Uusi Porvoontie 693-2, 01120 Vesteriskog PUH 09-877-9114	
ILMOITUSHINNAT:	\$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00. kuvan kanssa \$30.00.	

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa

Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No. R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs.”

Vahdinvaihto Sault Ste. Mariessa.

Elokuun viimeisenä sunnuntaina Sault Ste. Marien suomalaisessa helluntai-seurakunnassa vietettiin suurta juhlaa. Melkeinpä kaikki seurakunnan tilaisuuksissa kävijät ja seurakunnan jäsenet olivat paikalla kaksikielisessä sunnuntain aamukokouksessa, jossa saimme kiittää pastori Jaakko Romua ja puolisoaan Sirkka-Liisaa kahden vuoden työrupeamasta seurakunnassamme. Samassa tilaisuudessa oli ilomme siunata pastori Mikko Tervo tehtävänsä seurakunnan paimenena. Iloamme lisäsi suuresti se, että samalla kertaa voimme siunata pastori Clinton Moodyn seurakuntamme nuorisopastoriksi.

Kokouksen alussa ylistimme lauluin ja rukouksen sanoin Jumalaamme. Ylistysryhmää tuki ja vahvisti pianosäestyk-

Sault Ste Marien seurakunnan uudet työntekijät Mikko ja Susan Tervo. Sirkka-Liisa ja Jaakko Romu kukitettuina lähtöjuhlassa. Nuorisopastori Clinton Moody saa siunaksen srk:n vanhimmistolta.

nemisen kautta siunasivat nuoren Clinton-veljemme tehtävänsä.

Seuraavaksi oli vuorossa Työryhmä Tervo, kuten Mikko vaimonsa Susanin ja itsensä esitteli. Susan puheenvuorossaan kiitti Jumalaa siitä, että hän on toiminut ja vaikuttanut kansansa keskellä ennen, nyt ja tulee tulevaisuudessakin sen tekemään. Susan haluaa ottaa osaa erikoisesti pyhäkoulun ja naistenpiirin toimintaan.

Pastori Mikko Tervo luki tervehdyksensä alkuun Luukas 4: 17-21. Hän korosti voitelson tärkeyttä julistus- ja palvelusteh- tävässä. Jeesus luki kotikaupunkinsa, Nasaretin, synagoogassa Jesajan kirjan sanat: ”Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evan- geliumia köyhille;... sitten hän kääri kirjan kokoon ja antoi sen palvelijalle.”

Mikko teroitti puheessaan, että Sana on annettu meille, mutta meidän on voitelus- sa sitä julistettava, muuten se on tehoton- ta, vaikka olisi kuinka oppiarvoja ja tietoja takanamme. Jumalan Hengen voitelemina ainoastaan voimme julistaa syntisille va- pautusta synnin vallasta, parantaa sairai- ta, jotka luotamme apua hakevat ja sanoa vapauttavat sanat kahleissa oleville. Mikko Tervon pyyntö ja tahto on saada Hengen voitelussa astua palvelustehtävänsä ja siinä myös jatkaa.

Veljet kokoontuivat puheen jälkeen taas lavalle tällä kertaa siunaamaan Mikko Tervon seurakunnan paimenen tehtävään ja Susanin hänen rinnalleen palvelemaan

sekä lapsia (Hannah ja Stephen) tähän uu- teen elämänsä vaiheeseen.

Mieskvartetti lauloi meille tilaisuuteen hyvin sopivat laulut: ”Huomispäivää en mä tunne” ja ”Uskon kautta käymme taivas- ta kohti. Herra kanssamme on taisteluissa maan”. Säestäjänä toimi Helvi Huopalai- nen.

Väliaikaisena seurakunnan paimenena toiminut pastori Jaakko Romu aloitti pu- heensa toteamalla tämän lähtö- ja tulojuh- lan kuten hänen kaksi palveluvuottaankin olleen räynnä *makeaa ja suolaista, iloa ja haikeutta*.

Saarnansa aluksi hän luki 1 Timote- us 3:14,15, todeten samalla, että Jumalan perheeseen, seurakuntaan, pitää syntyä. Samoin kuin meidän perheissämme, niin seurakuntaperheessäkkin meidän tulee tie- tää kuinka yhdessä eletään, kuinka käyt- täydytään, ja Jumalan Sanan tuntemus on ainoa tie oppia tähän yhteiselämään. Me tiedämme kuinka perheeseen pääsee sisälle: Jeesus on ainoa ovi, tie pelastukseen. Ker- ran perheeseen syntyneenä meistä tulee osa Jumalan seurakuntaa, osa tätä rakennusta, mikä koostuu ihmisistä, ei tiilistä. Löytyy kaksi syytä siihen, että toisilla on vaikeata olla seurakunnassa: 1. Emme tunne Juma- lan Sanaa. 2. Emme alistu Jumalan Sanan alle.

Rauha ja ilo palaavat meihin, jopa väit- telyiden ja riitojenkin jälkeen, jos alistum- me Jumalan Sanan ja Hengen alaisuuteen. Silloin Jumalan seurakunta on kuin Juma-

lan olohuone, Jumalan Sana on keskeinen, seurakuntalaiset ovat yhtä Kristuksessa, rukoilemme ja iloitsemme yhdessä ja Juma- la tekee meistä totuuden pilareita. Ihmiset, jotka etsivät totuutta, Jumalaa, löytävät sil- loin sen meidän keskuudestamme.

Jaakko Romu jatkoi edelleen puhettaan seurakunnalle, joka kokoontuu Suoma- laisessa Helluntaikirkossa, kehottaen hei- tä viemään pelastussanomaa kaikille ym- päristössä, katsomatta rotuun, kieleen tai

taustaan. Jos suljemme silmämme ja väis- tämme vastuumme ympärillämme asuvis- ta, koittaa kerran päivä, jolloin kirkon ovet suljetaan ja viimeinen poistuja sammuttaa valot, mutta jos näemme vastuumme, tä- mänkin seurakunnan elämä jatkuu. Kris- tuksen seurakunta on rakennettu kallio- pohjalle eikä kulttuuri- tai kielipohjalle, se kallio on Jumalan iätikestävä Sana.

Näin juhlamme tapahtumat ja julistus jäivät minun, kirjurin mieleen ja muistiin- panoihin. Omista muistoistani ajtuksiini nousi isäni ja äitini kertomukset Turun ja Helsingin ensimmäisten helluntaiseura- kuntien alkuajoilta 1920 luvulta. Molem- mat seurakunnat olivat kaksikielisiä. Kaik- ki tilaisuudet tulkattiin, jotta sekä suomea- että ruotsiapuhuvat ymmärtäisivät kaiken. Turussa oli saarnaajanakin vuosia ruotsin- ruotsalainen, mutta Jumalan Henki yhdisti kaikki. Vasta myöhemmin kun joukko oli jo suurempi jakauduttiin ruotsalaiseksi ja suomenkieliseksi seurakunnaksi. Nyt tääl- lä Sault Ste. Mariessa ollaan menty toiseen suuntaan, mutta voimme kuitenkin aina- kin kerran kuussa ehtoollissunnuntaina kokontua yhdessä palvomaan Jumalaam- me.

KAARLO SUOMELA

Jatkoa sivulta 2

Mennään palan matkaa ja he kohtaavat likaisia lapsia leikkimässä kuralätäköissä. Nyt on saarnamiehen vuoro sanoa: ”Eipä- hän ole paljon hyötyä tuosta sinun saippua- tehtaastasi, kun on noin likaisia lapsia tuol- la.”

”Kyllähän se saippua toimii, jos sitä käy- tetään, sanoo liikemies.” Nyt tuli saarna- miehen vuoro. ”Niin, kyllä se evankeliumi- kin toimii, jos se vain vastaanotetaan.”

Hiljenny kuuntelemaan

Ystävät, kiire on tappavaa; meneminen ajassamme loputonta. Kaikenlainen touhu väsyttää. Sielu tuntee tyhjyyttä ja huutaa ikävänsä. Se ei tyydy eikä tyyntyä kaiken-

laisilla lähteillä ja menossa.

Psalmentekijäkin huokailee: ”Minä kuljin väentungoksessa, astuin sen kans- sa Jumalan huoneeseen riemun ja kiitok- sen raikuessa juhlivasta joukosta.” Sitten seuraa kysymys: ”Miksi murehdit minun sieluni, ja olet minussa niin levoton. Odo- ta Jumalaa: Vielä minä saan kiittää hänen kasvojensa avusta.” Ps.42:5

Ole niin hiljaa, että tunnet Jumalan lä- snäolon ja kuulet hänen neuvonsa. Jumala puhuu usein hiljaisuudessa. ”Unessa, öises- sä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja he nukkuvat vuoteillansa. Silloin hän avaa ihmisten korvat...” Jumalalla on joskus hyvä tapa pitää meille ”jälkiseuroja” hy- vienkin jumalanpalvelusten jälkeen.

Hyvä seurapiiri voi olla erittäin hyvää

neuvovaa seuraa. Sentähden tulisi meidän valita tarkasti, kenen kanssa me seuraa pi- dämme.

Samoin voin itsekin kuin huomaamat- ta antaa lähimmäiselleni neuvon sanan tai hyvä ohjeen ratkaisevassa elämän tilantees- sa.

Jumalan neuvojen tarkoitus

Jumalan neuvot näyttävät kaikenlaisen pahan elämässämme. Jumala Sanassaan jopa nuhtelee, varoittaa, kehottaa ja sitten myös neuvoo.

Lääkärin vastaanotolla antaudumme täysin hänen tarkastettavakseen. Hyväk- symme hänet asiantuntijana. Tahdomme toki tietää vaivamme ja kipumme syyt; il- maisemaan sen, joka meitä vahingoittaa.

Otamme vastaan lääkemääräykst jne.

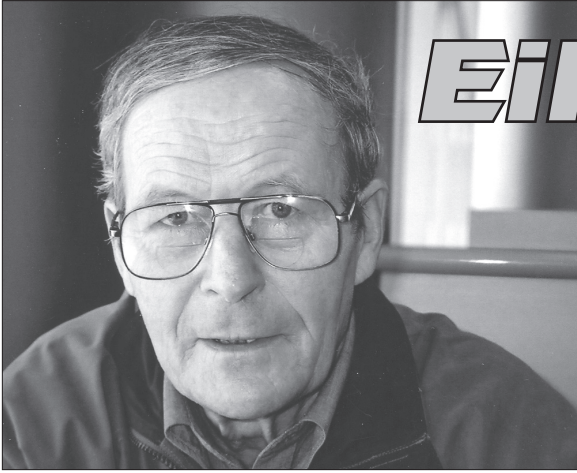
Jeesus on sielun lääkäri

Meidän, Jumalan potilaina, hänen vas- taanotollaan, tulisi sanoa: ”Tutki minua Jumala, ja tunne minut, jos minun tieni on väärään vievä, niin ohjaa minut oikealle tielle.”

Kaikki se, mikä on vaarallista meille, voi hyvä Jumala, koko ihmisen asiantun- tijana, ilmaista meille. Hän näkee minut ja sinut juuri siinä, missä kukin olemme, tuntee tilamme ja suorittaa tutkimuksia ja leikkauksia taitavalla kädellään.

Hyvä on käydä hänen vastaanotolleen elämän kaikissa vaiheissa ja tilanteissa.

LAURI TOMMINEN

Eikö palkalla väliä?

kunkin teko on. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon, mutta hän itse on pelastuva ikäänkuin tulen läpi.”

Tästäkin kohdasta käy ilmi, että pelastus ja palkka ovat eri asioita. Vaikka palkka menetettäisiinkin, niin pelastus säilyy. Paavali sanoo, että “joutuu vahinkoon”, kun palkka menetetään.

Palkka-asia on tärkeä

Palkka-asiasta ei yleensä puhuta. Ehkä sitä pidetään vähäpätöisenä asiana - ei ehkä ymmärretä sen merkitystä. Jeesus varoitti vakavasti siitä, että palkka voidaan menettää. Mainitsin kerran eräälle kanssamatkaajalle palkasta, joka maksetaan perillä. Hän sanoi: “Palkasta vähät välitän, kunhan vain pääsen sisäpuolelle!” Jotkut ovat sanoneet, että se on tarpeeksi, kun pääsee ovimieheksi. Tämä on ehkä vaatimattomuutta. On niitäkin, jotka haluavat tuhlaa palkkansa jo nyt.

Raamattu puhuu monissa kohdissa palkasta, minkä voimme perillä saada, jos teemme oikeita asioita. Jeesus puhui vertauksen rikkaasta maanviljelijästä, jonka maa kasvoi hyvin. Sato oli niin suuri, että se ei mahtunut entisiin varastoihin. Hän päätti rakentaa suuremmat varastot ja koota kaikki sinne ja sitten sanoa sielulleen: Nyt sinulla on rikkautta moneksi vuodeksi, syö juo ja iloitse.

Mitä Herra sanoi tälle miehelle? *“Sinä mieletön, sinulla ei ole rikkautta Jumalan tykönä. Sinä kokosit kaiken tänne. Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois, kenelle joutuu kaikki se, mitä olet koonnut?”*

Jeesus kutsui tätä miestä mielettömäksi, koska hän kokosi kaiken maan päälle eikä taivaaseen. Monet ovat tämän rikkaan miehen kaltaisia. Heillä on paljon omaisuutta, mutta se on koottu tänne. Tämä ei tarkoita sitä, etteivätkö he haluaisi pelastua. He vain tahtovat esiintyä rikkaana maan päällä. Mitähän Jeesus sanoo tällaisille palkanmaksupäivänä? Varmaan hän muistuttaa tällaista ja sanoo: Sinä mieletön, kokosit kaiken maan päälle ja tulit tyhjänä tänne.

Sinulla on iankaikkisuus edessä. Olisit voinut nauttia kaikesta, mitä sinulla oli lähettämällä ne tänne!

Vaikka joku pelastaisikin sielunsa seisoamalla oikealla perustuksella, olisi suuri vahinko, jos koko uskonelämän ajan on tehnyt jotakin, ja tuli vie kaiken.

Raamatussa on paljon varoituksen sanoja. On asioita, joita ei ole lupa tehdä. Jos vaeltaa luvattomissa, niistä ei palkkaa makseta. Mutta on myös paljon hyviä asioita, joista Raamattu lupaa palkan taivaassa.

Mitkä ovat niitä rakennusaineita, jotka kestävät tulen koetuksen?

Halvin tapa saada palkkaa

Matteuksen evankeliumin kuudennessa luvussa on jo monta neuvoa, kuinka palkkaa saadaan. Almun antamisesta sanotaan, että se pitäisi tehdä niin, että vasen käsi ei tiedä, mitä oikea tekee. Silloin siitä saa palkan.

Joku voi ajatella, että kun olisi paljon rahaa, niin sitten voisi tehdä paljon hyvää. Mutta ehkä sellainen hyväntekeminen olisi juuri sellaista, josta ihmiset antavat tunnustuksen ja ylistävät - eli palkka tulee jo sillä hetkellä. Jumalan asteikossa ihmisen ei tarvitse olla rikas kootakseen palkkaa taivaan tilille.

Myös rukouksesta voi saada palkan, jos rukoilee Sanan ohjeiden mukaan. Jeesus neuvo: *“Mene kammioosi ja rukoile isää, joka salassa näkee, niin hän maksaa sinulle.” Tai kun paastoat, “älä ole synkännäköinen niin kuin ulkokullatut, jotka tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Vaan kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi, ettei paastoamistasi näkisi ihmiset, vaan sinun isäsi, joka salassa näkee maksaa sinulle.”* Paastoaminen on halvin tapa kerätä palkkaa taivaaseen. Ei tarvitse käydä edes ruokakaupassa!

Palkkajonossa

Raamattu ei puhu palkkajonosta, mutta annetaan vähän mielikuvitukselle sijaa. Palkanmaksu tapahtuu varmaan silloin, kun kaikki pelastuneet ovat tulleet sisälle taivaaseen. Ollaanko siellä jonossa vai huudetaan nimeltä, en tiedä, mutta jos kerran palkkaa maksetaan, niin joku systeemi pitää olla.

Sieltä tulee se henkilö, joka toivoi pääsevänsä ovivahdiksi. Teot riittivät juuri siihen. Miltäpä tuntuisi, jos Jeesus sanoisi: Menepä tuonne ovivahdiksi. Se on hommasi iankaikkisesti. Siihenhän sinä halusit jo maan päällä! Sitten tulee se toinen, joka halusi päästä vain sisäpuolelle. Jeesus sanoo hänelle: Mene ja pidä seuraa ovivahdille. Tekosi eivät riitä edemmäksi! Pitkä aika seisoskella iankaikkisesti oven suussa!

Entäs sitten ne, joiden tekoja tuli koeteli ja poltti poroksi kaiken. Tuli suuri vahinko. On niitäkin, jotka jättävät pelastusasian viime hetkeen, siihen, kun elämästä on jäljellä vain ajan rahtunen. Mistä tällaiselle voisi palkkaa maksaa?

Uskon, että palkkajonossa on suuret määrät sellaisia kuin se rikas maanviljelijä, jolle Jeesus sanoi: Sinä mieletön, sinulla ei ole rikkautta Jumalan tykönä.

Timoteuskirjeessä on kehoitus niille, jotka ovat rikkaita tässä ajassa. Kehotus kuuluu näin: *“Kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastaan jakelevat.” Ja nyt tulee tärkeä kohta. “Kooten itselleen aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.”*

Palkkajonossa on myös niitä, jotka tietämättään tai tietoisesti ovat tehneet suuren määrän hyvää evankeliumin hyväksi. Kun heidän vuoronsa tulee astua esiin, niin varmasti Jeesus sanoo: *“Sinä hyvä ja uskollinen palvelija, olit vähässä uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi.”*

Ehkä Jeesus sanoo: Tuossa leveän kulkadun varrella on kauniita taloja. Ota niistä minkä haluat. Onhan noita taloja kristallinkirkkaan virran rannallakin; sen virran, joka lähtee Jumalan ja Karitsan valtaistuimelta. Saat valita, ota minkä haluat. Olit uskollinen ja teit työtä sillä, mitä sinulla oli!

Ystävät, meidän tulee olla rehellisiä itseämme kohtaan. Mitä me tahdomme säilyttää iankaikkisuuteen? Jumala palkitsee tai tuomitsee meidät sen Sanan mukaan, mistä löytyy ohjeet pelastukseen ja palkansaantiin. Jumalan laskuoppi on erilainen kuin meidän. Hän kehottaa antamaan, että rikastuisimme. Tänään on vielä mahdollisuus pelastua ja koota aarteita omalle tilille taivaaseen.

AULIS LAPPALAINEN

Pelastus ja palkka

Jos palvelemme Jumalaa vain siksi, että ihmiset sen näkisivät, olemme saaneet palkan jo nyt. Ilman palkkaa tietysti jää se, joka ei tee mitään. Hän voi kyllä pelastua uskon kautta, sillä pelastus tulee armosta, ei tekojen kautta.

Palkka ja pelastus ovat eri asioita. Niitä ei pidä sekoittaa keskenään. Palkka tulee jokaisella hänen tekojensa mukaan. Se ei ole missään tapauksessa sama kaikille. Toiset voivat menettää sen jo nyt, ja joillakin ei ole palkkaa odotettavissa, koska he eivät ole tehneet mitään!

Paavali kirjoittaa korinttolaisille pelastuksesta ja palkasta: *“Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä joka tulesa ilmestyy, ja tuli on koetteleva minkälainen*

Miksi et tullut aikaisemmin?

Näin vanhemmalla iällä ajatuksemme usein palaavat menneisyyteen. Monta kertaa nuo muistot voivat tuntua todellisemmilta ja läheisimmiltä kuin nykyhetken tapahtumat. Mieleissäni on eräät lomaani edeltävät päivät yli kaksikymmentä vuotta sitten.

Kyynelin kostutin tyynyäni, kun mietin pian loppuvaa työkauttani. Oli enää jäljellä kaksi kuukautta, pian vain kuukausi, sitten vain viikko ja lopuksi vain yksi päivä, mutta oli niin paljon vielä tekemättä, aivan liian paljon.

Usein ajelin autollani asuinkyläni ja Tung-shirin välistä tietä ja katselin pikku kyliä sen varrella sekä kauempana joen toisella puolella vuoren rinteellä näkyviä ta-

loryhmiä, tuolla ja tuolla ja tuollakin niitä oli. Aina vain lisää. Ja niissä asui ihmisiä, joiden luokse ei ilosanoman tuojan jalka ollut koskaan ennättänyt. Minulla olisi ollut etuoikeus saada olla ensimmäisenä taivaallisen pelastussanomien saattajana, mutta vielä oli niin monta paikkaa käymättä, aivan liian monta.

Vuodet olivat vierineet monenlaisessa touhussa, jotka sillä kertaa olivat näyttäneet tuikitärkeitä, mutta joista näin jälkepäin punnittuna olisi voinut jättää monen monta mutkaa pois, ja pienellä rahasummalla olisi siihen voinut palkata jonkun toisen - ei sananjulistajan - ja niin aikaa olisi jäänyt tärkeämpään.

Mennyt on mennyttä, ja kiitän

Jumalaa siitä, että saan olla tällaisenani hänen kädessään. Minulla on vain yhden ihmisen voimat, yhden ihmisen kyvyt ja yhden ihmisen tehtävät. Toivon mukaan joku toinen on jo mennyt tai menee noihin syrjäisiin hakkojen kyltiin ilosanomaa viemään.

Vanhap ovat siirtyneet pois, ja viestikapulan on löydettävä joku, joka vuorollaan vie sitä eteenpäin. Hakka-kiinalaisten keskelä ei heti koneella leikata satoa, eikä suuria viljakekoja kasata; kerätäänpähän vain Ruutin tavoin tähkäpää kerrallaan hiljaa toisten jäljessä, tai sanoisinko ennen toisia.

Meidän tällä kentällä työskennelleiden hartain toivomus lienee saada kuulla Elon Herran sano-

van: “Vähässä sinä olet ollut uskollinen. Mene Herrasi iloon.”

Eräänä perjantaina silloin yli kaksikymmentä vuotta sitten kokouksessamme nuori eläinlääkäri Liu antoi henkilökohtaisen todistuksensa. Hänen kotinsa oli aikoinaan ollut Shih-chengin kylässä. Aivan näkömatkan päässä kokouspaikastamme hän kävi kansakoulunsa, mutta myöhemmin hän jatkoi opintojaan kauempana Taichungin kaupungissa, jossa hän usein joutui kulkemaan rukoushuoneen ohi.

Vihdoin hän uskaltanut sisälkeä kuulemaan evankeliumia ja hämmästelemään uskovien iloisia kasvoja. Usko tuli kuulemisesta ja tuosta opiskelijasta tuli kristitty. Veli Liu tuumi, että jos hän

ei olisi joutunut lähtemään pois kylästä, ei hänellä olisi ollut tilaisuutta kuulla evankeliumia. Silloin ei tuolla paikkakunnalla ollut kukaan vielä julistanut ilosanomaa pelastuksesta.

En missään ole kuullut ihmisten sanovan niin hartaana kuin kylässämme: “Miksi et tullut ai-

Matka Kanadan "paratiisiin"

Niin, paratiisilta se tuntui, kun saavuimme viisihenkisenä aktioryhmänä kauniin Okanaganin järviolueen tuntumiin. Olimme saapuneet Kanadan hedelmälaksoon. Mutta sinne oli pitkä matka Fitchburgista! Totisesti pitkä matka!

Sanotaan, että tämä alue, jonne olimme saapuneet, on Kanadan tuottoisin viinialue. Näin voi olla, mutta meille oli oma "viini" mukana - taivaallista laatua. Meitä johdatti Pyhä henki. Hän myös auttoi ja vahvisti matkalla alusta loppuun saakka. Ja apua todella tarvittiin monella alueella.

Sanan Suurjuhlat

Lähdin Fitchburgista "Kaaleppini" (auto) kanssa yksin ajelemaan kohti Sault Ste Marieta, jossa pidettiin helluntailaisten Sanan Suurjuhlat heinä- elokuun vaihteessa. Välillä pysähdyin Sudburyssa, jossa ystäväni ja työtoverini Olli ja Irja Pyykkö myös tekivät valmistuksia konferenssia ja lännen matkaa varten.

Matka Lännelle

Kesäkonferenssin (mielestäni erittäin antoisa) jälkeen lähdimme Pyykköjen kanssa ajamaan kohti Thunder Bayta, jossa tapasimme Airi ja Pentti Virtasen, hekin aktiolaria. Jätin auton lepäilemään Pentti ja Mimmi Lajusen pihaan, ja sain nyt viettää matkustajan elämää Ollin ja Irjan mukavan tila-auton takapenkillä. Tällaista nautintoa en saa useinkaan kokea. Ajoavastuu oli siirtynyt Ollin päteviin käsiin.

Pentillä ja Airilla oli mukanaan Sanelma ja Tauno Olmala Calgarysta. Näin me siis vähitellen kuljimme kahden auton karavaanina pysähtyen välillä yöpymään, syömään ja levähtämään. Iloa oli paljon. Kiitosta ei puuttunut.

Jotkut sanovat, että preeria on yksitoikkoista. Tasaista se kyllä on, ainakin Manitoban ja Saskatchewanin alueet, mutta en sanoisi sitä yksitoikkoiseksi. Koin suurta vapautta katsellessani laajoja aukeita ja iloitsin Herrani ihmeellisestä taidetöystä. Ahkerasti etsin silmilläni myös preerian eläimiä. Emme niitä kovin paljon nähneet, mutta muutamia kuitenkin: peuroja, gaselleja, hirviä, preeriakoiria sekä tietenkin paljon karjaa ja hevosia. Ontariosta British Columbiaan oli monenlaista nähtävää; vaihtelevia maisemia aina valtavista viljavainioista ihan alkuperäiseen preerian kasvillisuuteen ja valtavien vuorimaisemiin saakka. Todella mahtavaa! Myös sään vaihteluita riitti: sumua, sadetta, pilvistä, aurinkoista, tuulta ja tyventä. Mutta

kaisemmin?" Vaikka tuo kysymys usein oli heillä vain verukkeena, he tuumivat, että jos olisin tullut aikaisemmin, ja he olisivat kuulleet evankeliumin aikaisemmin, olisi ollut helpompi uskoa, mutta "nyt ei enää voi!"

Kuitenkin tuo kysymys kaikui mielessäni: Miksi et tullut aikaisemmin? Miksi joku toinen ei tullut? Onhan siitä jo kaksi tuhatta vuotta, kun Jeesus kuoli hakka-kiinalaistenkin puolesta. Pitikö sen ottaa noin kauan, ennenkuin evankeliumin sanoma saavutti nuo kylät? Ja tänäkin päivänä noissa kylissä voi olla vielä paikkoja, joita sanoma pelastuksesta ei ole vielä saavuttanut. Jeesus sanoi: "Menkää!" Hän

läpi päästiin Herran varjelevan silmän alla mennessä. Nautin takapenkkien tällä matkalla.

Mikä saa sitten ikääntyvät ihmiset liikkeelle? Sanasta löydämme parhaan vastauksen: "Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, ei-

vät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 2 Kor. 5:14-15.

Lähdimme viemään sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta heimolaisillemme. No, eivätkö he ole sitä jo kuulleet? Kyllä varmaan, mutta kysyn sinulta: Kuinka kauan sinä kuuntelit evankeliumin sanomaa, ennenkuin se meni perille? Emme tiedä, mikä Sana tai mikä hetki on juuri se pelastuksen hetki kullekin henkilölle. Jumala ei ole kitsas Sanansa levittämisen suhteen. Hänellä on varaa heitellä siementä runsaasti. Pitäkäämme esillä evankeliumin hyvää sanomaa runsain mitoin kaikkialla, kaikkina aikoina. Jeesus on tulossa. Olkaamme ahkeria hänen työssään siihen asti, kunnes hän tulee.

Okanaganin laaksossa

Vierailumme kohteet olivat Calgary, Eckville ja Okanaganin laakso. Vastaan-

myös sanoi: "Rukoilkaa elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseen! Työmiehiä tarvitaan kiinalaisten parissa ja sama tilanne näyttää olevan täällä suomalaistenkin kesellä. Työmiehiä tarvitaan!"

Toivon, että tämän luetuasi painut polvillesi ja pyydät työmiehiä hakkojenkin keskelle, erikoisesti moniin pieniin maaseudun koskemattomiin paikkoihin. Eihän niihin ehkä koskaan synny paikallisseurakuntaa, mutta niistä voimme kerran iloksemme tavata Herran luona niitä, joille veimme sanan ristin sovitukselta. Ja sinä sait olla rukouksin mukana työssä voittamassa sieluja Jeesukselle!

SAARA ROSSI

otto oli hyvä. Vierailimme monissa kodeissa Kelownassa, Westbankissä, Peachlandissä, Summerlandissä, Pentictonissa, Osoyooksessä, Naramatassa jne. Saimme rukoilla ihmisten kanssa. Saimme vahvistaa matkasta uupuneita. Saimme pitää

Yllä: Liisa Liedes ja Irja Pyykkö "paratiisissa".

Vas: Irja Pyykkö, Olli Pyykkö ja Liisa Liedes.

Alla: Pentti ja Airi Virtanen, Liisa Liedes, Irja ja Olli Pyykkö

hengellisiä tilaisuuksia, joissa julistimme sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen elämää muuttavasta voimastaan. Westbankissä kokoonnuimme ns. pikku kirkossa. luterilaisen seurakunnan tiloissa. Hieno paikka kokoontua. Pastori Beinert avasi meille tilat siunaavassa hengessä. Jumala yksin tietää tulokset. Voin sanoa omalta kohdaltani, että virkistyi henkisesti tällä matkalla, joskin keho koki matkan rasitukset omalla tavallaan.

Joskaan emme voi mainita kaikkia niitä ihmisiä siellä Okanaganin laaksossa, joiden kautta saimme kokea Jumalan rakkautta, on syytä huomioda meidän majoittajamme, Aaro ja Alli Vainio, joiden luona Irja ja Olli saivat majoilla ja Elina Kataja, jonka ihanassa kodissa sain viettää monta päivää. Kiitos Jumalalle jokaisesta, joka uhrautuvalla mielellä otti meidät vastaan.

Albertasssa

Calgaryssa pysähdyimme mennessä. Menomatalla kokoonnuimme Jorma ja Pirkko Heinikaisen kotiin minulle tutunomaiseen kotikokoukseen. Saimme tavata monia uskonsisaria ja -veljiä siellä. Sittemmin menimme Eckvilleen, jossa kokoontui useita ympäristöllä asuvia suomalaisia ns.

Friendship Halliin. Hyvä hetki Jumalan Sanan ja musiikin seurassa. Saakoon Sana tehdä tehtävänsä sielläkin.

Majoittajille Calgaryssa suuri kiitos. Sain ilon yöpyä Sirkka ja Matti Syrjällä menomatalla. Pyyköt ja Virtaset "kämpäsivät" Olmalan kodissa. Ennen Eckvillen kokousta majapaikkamme siirtyi Bowdeniin, Pentti ja Irma Laitisen kauniiseen kotiin, jossa viivymme pari yötä. Iloitsin Jumalan luonnosta, joka ympäröi Laitisen kotia. Sain siellä rahoitua ja samalla virittäytyä.

Paluumatkalla Olmalat ottivat Pyyköt ja minut huostaansa - täyshoitola kertakaikkiaan. Tauon "cowboy breakfast" on omaa luokkaansa.

Calgaryssa pidimme tilaisuuden 100 vuotta vanhassa, norjalaisten perustamassa luterilaisessa kirkossa. Tämä kirkko on "historical landmark" - sitä ei kuulemma saa ulkoapäin mitenkään muuttella, joskin sisällä voi tehdä korjauksia ja muutoksia. Hyvät tilat ja hyvä henki ympäröi kokoontuvaa kansaa. Olemme kiitollisia Herralle ja Calgaryn seurakunnalle todella sydämellisestä vastaanotosta. Koimme olomme kotoiseksi. Monet uudet ystävyudet ja tuttavuudet sitovat nyt minua lännen hajalla asuviin suomalaisiin.

Calgarysta matka suuntautuikin jo tuttua tietä takaisin itään. Thunder Bayssa yövyimme Marja-Liisa ja Asser Raatikaisen kauniissa kodissa, ihanan järven rannalla. Sieltä sitten matka jatkui Sault Ste. Marieen. Kiitollisin mielin yövyin Jenny Patran kodissa. Otin "Kaalepin" käyttööni ja jälleen eteenpäin Sudburyyn, Pyyköille ja sieltä vihdoin kotiin.

Matka oli pitkä mutta antoisa. Haluamme kiittää kaikkia seurakuntia ja yksilöitä siitä, että avustitte meitä tällä matkalla rahallisesti ja muutenkin. Työmme on yhteistä. Herralta tulee palkka.

LIISA A. LIEDES

Airi Tuomi Amerikassa

Airi Tuomi, joka on palvellut 46 vuotta lähettinämme Etiopiassa, oli kahden ja puolen kuukauden lomalla Amerikassa. Hän saapui tänne kasvattityttärensä Shewayen ja vävynsä Tesfayn häihin.

Shewaye on noin 30-vuotias ja hänen puolisonsa Tesfay (noin 35-vuotias) on filosofian tohtori ja palvelee professorina Lafayette Universityssä, Indianassa. Shewaye ja Tesfay maksoivat Airin matkakustannukset Addis Abebasta New Yorkiin ja takaisin.

Mahtavat häät Indianapolisissa

Airi saapui New Yorkiin heinäkuun 14. päivänä 2004. Seuraavana päivänä hän matkusti Indianapolisiin, jossa Shewayen ja Tesfayn häät vietettiin heinäkuun 17. päivänä. Helluntailainen etiopialainen pastori vihki heidät Metodistikirkossa. Siinä tilaisuudessa oli mukana noin 300 häävierasta. Useimmat heistä olivat amerikanetiopialaisia, mutta mukana oli myös muutamia tavallisia amerikkalaisia. Häävieraiden joukossa oli kahdeksan Airin Yhdysvalloissa asuvaa ottolasta.

Metodistikirkossa suoritettuna vihkimätilaisuuden jälkeen siirryttiin Koptilaisen kirkon juhlatiloihin, jossa nautittiin juhla-ateriaa. Siellä oli mukana noin 250 juhlavierasta. Airi oli nyt Amerikassa, mutta kun juhlavieraat olivat enimmäkseen etiopialaisia, oli hänestä vaikea uskoa, että hän oli todella Amerikassa. Hänen oli myös vaikea uskoa, että yksi hänen tyttäristään on onnistunut saamaan puolisoonsa yliopiston professorin. Rukoilemme ja toivomme heille jatkuvaa Jumalan siunausta!

Pentti-veljen luona Oregonissa

Hääjuhlan jälkeen Airi viipyi vielä kaksi viikkoa nuoren parin vieraana Indianapolisissa, mutta 31.7.2004 hän lensi sieltä Pentti-veljensä luo Oregoniin, jossa hän viipyi yli kolme viikkoa, 26.8.2004 saakka.

Vierailu Torontossa

Oregonin Springfieldistä Airi lensi 27.8.2004 Torontoon, jossa hän oli Maire Saivolan vieraana ajan 27.8. - 2.9.2004. Siellä hän vieraili myös kolmen ottotyttärensä (Ruth, Shir Shir ja Amaritch) luona. Ruth on Torontossa toimivan etiopialaisen seurakunnan pastorin vaimo. Nämä viisi päivää Torontossa olivat suurenmoisia hetkiä. Airi sai siellä tavata hyvän ystävänsä Mairen, joka on Her-

olla mukana Saalemin aamupäiväkokouksessa, jossa hän puhui. Iltakokous oli lähetysjuhla, jossa Tellervo Kähärä haastatteli Airia, ja mukana olleilla oli tilaisuus esittää kysymyksiä Airille. Tämä tilaisuus oli ihana perhejuhla, joka toi Etiopian lähemmäksi kaikkia mukanaolleita.

Thunder Bayn Dorkas Sisaret ovat tukeneet Airin orpokotityötä vuosikymmeniä lähettäen hänelle paketteja ja rahallista kannatusta.

Waukeganissa

Oli ilo tavata Airi monien vuosien jälkeen! Perjantaina kävimme Rolling Hills Manorissa tervehtimässä Hellen Worlinia. Airi ja Hellen tapasivat ensimmäisen kerran. Hellen tunsi Airin ja hänen työnsä lehtikirjoitusten perusteella, mutta nyt he tapasivat ensimmäisen kerran ja tapaaminen oli molemmille mieluinen. Hellen on iloinen ja reipas, mutta pystyy liikkumaan ainoastaan pyörätuolin avulla.

Chicagossa

Herra on johtanut niin, että täysin tuntemattomat filippiiniläiset ystävät ovat alkaneet kannattaa Airin huomas-
sa kasvavia lapsia. He ovat täysin oma-aloitteisesti kannattaneet säännöllisesti jo useita vuosia Airin orpoja noin \$500.00 kuussa. Vierailimme heidän luonaan. Airi sai nyt tavata ensi kertaa nämä tuntemattomat ystävänsä. Noin puoleltoista tunnin ajon jälkeen saavuimme Esther Corsinon kotiin.

Ilomme oli suuri kun tapasimme Estherin ja hänen siskonsa. Heti ensi näkemältä voimme todeta, että heidän silmistään loisti Jeesuksen rakkaus. He ottivat meidät sydämellisesti vastaan. Esther on sairaanhoitaja. Yksi hänen sisaristaan palvelee sihteerinä ja toinen on lääketieteen tohtori.

Filippiiniläisessä kirkossa tapasimme noin 150-200-jäsenisen seurakunnan - kaikki mustapäisiä filippiiniläisiä. Pidimme etuoikeutena olla heidän kokouksessaan. Minä esittelin Airin ja Airi sai tilaisuuden puhua Etiopian orpokotityöstä. Kokouksen jäl-

keen koko seurakunnalle tarjottiin filippiiniläinen lounas. Meille annettiin kunniavieraiden paikat. Lounaan aikana saimme tilaisuuden keskustella muutamien seurakunnan johtohenkilöiden kanssa.

Filippiiniläiset sisaret kutsuivat samana iltana Airin hotellissa järjestettävälle juhla-aterialle.

Lasten luona Washingtonin ja New Yorkin alueella

Airi viipyi tyttärensä Shewayen luona kaksi päivää, jonka jälkeen hän matkusti Washingtonin (DC) alueelle siellä asuvien lastensa luo ja muutamia päiviä myöhemmin hän matkusti sieltä New Yorkin seudulla asuvien kasvattamiensa lasten luo. Hänen lentonsa New Yorkista Addis Abebaan oli järjestetty 29.9. 2004.

Jatkuu sivulla 10

Airi Tuomi matkalaukkuineensa.

Johanna ja Uuno Vesanen, Airi Tuomi ja filippiiniläisen sairaanhoitaja Esther Corsino.

ran johtamana kannattanut Airin työtä jo monia vuosia. Siellä hän sai tavata myös tyttärensä Ruthin, Shir Shirin ja Amaritch'in ja voi osallistua Torontossa toimivan etiopialaisen seurakunnan kokouksiin, jossa oli tavallisesti mukana yli 200 kuulijaa. Hän tapasi Torontossa myös Aili Salokosken

Thunder Bayssa

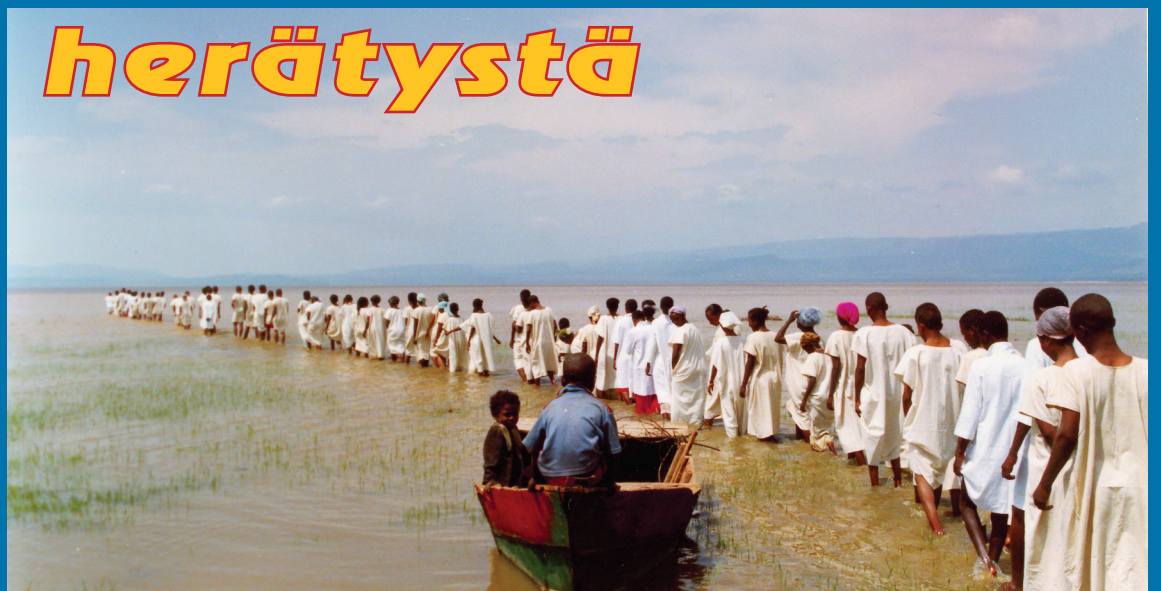
Airi matkusti linja-autolla Torontosta Thunder Bayhin, jonne hän saapui 3.9.2004. Hän oli Thunder Bayssa seurakunnan ja Dorkas Sisarten kutsumana. Airilla oli tilaisuus

Etiopiassa herätystä

Etiopiassa on 22 evankelista uskontokuntaa. Niihin kuuluu 18% maan 70-miljoonaisesta väestöstä. Noin 12 miljoonaa on enemmän tai vähemmän helluntailaisia. Tilanne oli toinen Mattsonien tullessa ensi kertaa maahan vuonna 1951.

Muslimiherätys etenee kylästä kylään. Olin mukana syyskuussa yhtenä viikonloppuna kahdessa kastejuhlassa, joissa seurakuntien jäsenmäärä kasvoi 301:llä hiljattain uskoontulleella. "Muslimi-seurakuntiin" kuuluneet nyt jo yli 5 000 uskovaa.

HEIKKI PENTTINEN

**Palestiinan Pipliaseuran
pääsihteeri Labib Madanat
tekee työtä keskellä
vihaa ja katkeruutta.**

Gazan ja Länsirannan mies

Labib Madanat tuntee olonsa kotoiseksi keskellä Palestiinan sähköistä ilmapii-riä. – Länsirannan ja Gazan kylissä meidät otetaan lähes poikkeuksetta hyvin vastaan. Olen tavannut palestiinalishallintoa, Hamasin ja muiden äärijärjestöjen edustajia. Olen kertonut heille avoimesti ja suoraan kuka olen ja mitä Pipliaseura tekee islamilaisessa ympäristössä. Kukaan ei rajoita työtämme. Meillä on lupa Israelin hallitukselta ja palestiinalishallinnolta jakaa Raamattuja. Olen sanonut myös selvästi, että en hyväksy väkivaltaa. En hyväksy palestiinalismilitanttien väkivaltaa. En Israelin armeijan väkivaltaa. Kaikki eivät ole tietenkään samaa mieltä kanssani. En tiedä

vihaavatko he minua? Heillä on oma tehtävänsä ja he ovat toisissaan. Minulla ja järjestölläni on oma tehtävä ja me olemme myös tosissamme.

Palestiinan Pipliaseuran pääsihteeri kertoo suurista ongelmista Gazassa. – Gazassa on yli 70 prosentin työttömyys. Maanviljelijöitten on lähes mahdoton myydä vihanneksia ulkomaille. Kalastaminen on vaikeaa. Ei ole olemassa itsenäistä, palestiinalaista taloutta. Usein minulta kysytään sitä, miten ihmiset sitten selviävät? Eräs vastaus on se, että yhteiskunta on hyvin perhekeskeinen. Perheessä tuetaan voimakkaasti jokaista jäsentä. Meillä on edelleen perhe! Ihmiset selviävät päivä kerrallaan, toinen toistaan

tukien. Usein palatessani Jerusalemin toimistostani kotiin olen väsynyt ja kalpea. Tullessani kotiin Länsirannan palestiinalaiskylästä olen sen sijaan täynnä iloa ja energiaa. Ihmiset ovat kylissä erittäin vieraanvaraisia. Evankeliumi on vietävä ihmisten luokse.

Kehitysyhteistyötä kristillisellä pohjalla

Raamattujen levittämisen sekä Raamatun käyttöä edistävän toiminnan lisäksi Palestiinan Pipliaseura on mukana useissa kehitysyhteistyöhankkeissa. Tähän työhön he ovat saaneet tukea muun muassa suomalaiselta Fida International-järjestöltä.

– Gazan alueella olemme mukana naisten ja lasten terveyskas-

vatushankkeessa yhdessä muutamien maiden järjestöjen kanssa. Työmme on siltojen rakentamista, ihmisten kokonaisvaltaista palvelua ja kristillistä läsnäoloa. Kristittynä palestiinalaisina jaamme samat, poliittiseen tilanteeseen liittyvät vaikeudet ja uhat kuin muslimimaanmiehemme, Madanat kertoo.

Raamattuja irakilaisille

Raamattujen levittäminen laajalle alueelle Lähi-Idässä on lähellä Madanatın sydäntä.

– Saddam Husseinin aikana veimme suuria määriä Raamattuja Irakiin. Mitään normaalia reittiä Raamattuja ei viety, koska Irakissa ei ole mitään ”normaalia”.

Lähi-Idässä Pipliaseurojen työ ulottuu hyvin laajalle Pohjois-Afrikan arabivaltioista Arabian niemimaalle asti. Alueella asuu 280 miljoonaa ihmistä. Väestöstä keskimäärin viisi prosenttia on ortodoksi- tai katolisia kristittyjä. Protestantit ovat vähemmistönä. Esimerkiksi Palestiinassa on virallisesti vain 800 evankelista kristittyä.

– Heidän määränsä on kuitenkin paljon suurempi, mutta emme tiedä heistä, Labib toteaa.

Gaza on eräs Pipliaseuran työhön voimakkaasti liittyvä kaupunki. – Gazassa on 1,4 miljoonaa asukasta. Yksi evankelinen seurakunta on olemassa. Siinä on noin viisikymmentä jäsentä. Pyrkimyksemme on evankelioida koko yhteisö.

Tilanne ei ole toivoton

Labib Madanat korostaa siunauksen, rukouksen ja anteeksiannon merkitystä.

– Tällainen mielenlaatu on avain vaikean tilanteen avautumiseen. Tilanne ei suinkaan ole toivoton. Gazassa saarnasimme evankeliumia noin neljällesadalle Hamasin johtajalle. Tapasin kolme kertaa erään nuoren miehen. Hän vastaanotti Jeesuksen elämänsä. Hän oli ollut hyvin aktiivinen eräässä PLO:n ryhmässä. Kerran israelilaissotilas oli ampu- nut häntä. Nuorukainen kertoi: ”Aikaisemmin olin valmis antamaan henkeni Palestiinan tähden. Nyt olen valmis antamaan henkeni Jeesuksen tähden”.

Labib Madanat on arabikristitystä perheestä. – Sukujuuriamme on kytetty seuraamaan kauas Jemeniin. Jo ennen islamin alkua he olivat kristittyjä. Satoja vuosia sitten sukuni muutti nykyisen Jordanian alueelle.

Labib Madanat on toiminut Palestiinan Pipliaseuran pääsihteerinä vuodesta 1994. Hän on syntynyt Jerusalemissa ja on koulutukseltaan diplomi-insinööri. Hän suoritti tutkintonsa Irakissa ja Jordaniassa. Madanatın vaimo, Carolyn on englantilainen. Heillä on kolme lasta. – Sen verran minussa on jäljellä vanhaa kolonialismia, että minulla on englantilainen vaimo, tokaisee Labib Madanat leikkisästi.

TEKSTI JA KUVAT: EERO KETOLA

Ulla-Stinan kannel

Jatkoa sivulta 1

Musiikin ammattilainen

Ulla-Stina on tottunut matkustaja. Hän kiertää työkseen Suomen musiikkiopistoja opettamassa kanteleensoittoa. Jo 6-vuotiaana hän aloitti pianonsoiton opiskelun ja oli n. 11-vuotias, kun Seinäjoen musiikkiopiston ohjelmaan tuli myös kanteleensoiton opetus.

– Äiti kysyi minulta, että haluaisitko alkaa soittaa kannelta. Ei minulla ollut edes mitään käsitystä, minkäikäinen soitin se kantele oikein on, mutta annoin

äidille myönteisen vastauksen. Joten äidin ideaa tämä homma alunperin on. Soitin sitten yhteen aikaan pianoa ja kanteletta, mutta kanteleen ohjelmistosta tuli lopulta niin mielenkiintoinen, että aloin soittaa kannelta enemmän, ja piano jäi vähemmälle. Kanteleesta tuli ykkönen ja vei minut tähän ammattiini.

Taiteilijoitten kotielämä

– Avioliitto Reijon kanssa antoi paljon lisäohjelmaa. Reijohan kiertelee eri puolilla Suomea konsertteja pitämässä, joten viikonloppuisin ei ole vapaa-ajan ongelmaa. Aluksi minua vähän jännitti tuon Reijon säestäminen, mutta nykyisin en juuri jännitä. Joskus kylläkin jostakin käsittämättömästä syystä alkaa jännittää, enkä osaa tunnistaa, mistä syystä!

Taiteilijoitten kotielämä on erilaista. Reijo konsertit sijoittuvat viikonloppuihin ja Ulla-Stina joutuu matkustamaan viikolla musiikkiopistoihin eri puolille Suomea.

– Kotityöt pitää jakaa, tuumii Ulla-Stina. – Usein käy niin, että tulen kotiin vain nukkumaan, kun päivät venyvät matkustamisen vuoksi pitkiksi. Reijo järjes-

teele viikolla konserttimatkojaan ja tekee esitteitä. Onneksi lapset ovat jo niin isoja (17 v. ja 19 v.), että tulevat toimeen itsekin.

Uskoontulo

– Tulin uskoon jo ihan pienänä. Se oli tietysti sellaista lapsenuskkoa. Mutta teini-ikäisenä ja muulloinkin olen saanut uudistua uskossani. Se tietysti on auttanut uskon tien vaeltamisessa, että olen ihan pienestä pitäen käynyt seurakunnan tilaisuuksissa.

Reijon konserteissa on aiheena rakkaus. Hän laulaa Jumalan rakkaudesta ihmisiä kohtaan. Tietysti rakkaudesta voidaan laulaa ja

puhua, mutta parhaiten se ilmenee, kun taiteilija itse on päässyt kokemaan Jumalan rakkauden.

– Olen saanut kokea Jumalan rakkautta ihmisten välittämänä, pohtii Ulla-Stina. Mutta olen myös tuntenut ihan konkreettisesti, miten Jumala minua rakastaa ja johdattaa elämää. Tiedämme teoriassa sen, että Jumala meitä rakastaa. On kuitenkin ihanaa saada kokea, että Jumala rakastaa minua arkielämässä ”ihan oikeesti”. Se on mahtava kokemus, ja niin turvallinen.

Kolme tärkeintä asiaa

– Tällä hetkellä kolme tär-

keintä asiaa elämässäni ovat: Jumalan johdatus elämässä, koko perheen usko Jumalaan ja terveys. Sijoitan Jumalan johdatuksen ensimmäiseksi, koska en jaksaisi sellaista elämää, jossa vain lähdetäisiin jonnekin esiintymään. Koen mielekkääksi sen, kun tuntee olevansa Jumalan johdatuksessa konserttimatkoilla. Jos tilaisuudet jäisivät vain pelkäksi esiintymiseksi (joka sekin on mukavaa), niin ei sitä varmaan jaksaisi lähteä, mutta evankeliumin asia kannustaa lähtemään aina uudelleen ja uudelleen. Jos tilaisuudessa on yksikin ihminen, joka saa avun, niin on kannattanut lähteä liikkeelle.

Musiikki ”sielunhoitajana”

– Olen soittanut lapsesta asti. Rakastan musiikkia ja sen avulla olen kyennyt käsittelemään omia tunteitani. Tuskin olisin voinut jatkaa soittamista, jos se olisi ollut vain mekaanista harrastamista. Soittoni avulla tahdon palvella Herraa ja yhtyä psalmistan sanoihin: ”Niin minä myös ylistän harpulla sinua, sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani, soitan kanteleella kiitosta sinulle, sinä Israelin Pyhä. Minun huuleni riemuitsevat, kun minä sinulle soitan, ja myös minun sieluni, jonka sinä olen lunastanut.” Ps. 71:22-23.

TAIMI AHONEN

**Kysy
seurakuntasi
kirjamyynnistä!**

Mitä kuuluu

Lauri ja Terttu Karhiselle

Tapasin Lauri ja Terttu Karhisen Birch Bayssa, lähellä Blainen rajakaupunkia, Washingtonin osavaltiossa. Karhiset olivat iloisella ja kiittollisella mielellä, sillä olihan heidän poikansa Markin perheeseen syntynyt 16.9.2004 mustatukkainen poika, Jakob Kristian. He olivat tulleet katsomaan uutta tulokasta

Lauri on ollut varsinainen monitoimimies. Hänen ammattilistansa on pitkä: opettaja, pastori, lepakodinjohtaja, kiinteistövälittäjä, puuseppä, farmari jne. Eläkevuodet ovat alkaneet hiljattain, mutta Lauri ei itse tunne olevansa eläkkeellä. Mikä ammateista on ollut lähinnä sydäntä?

- Farmarina olo on ollut maanläheisintä, mutta kyllä sananjulistus on lähinnä sydäntäni, mietiskelee Lauri.

Tehtävät ovat kuljettaneet miestä pitkin maailmaa; Joensuu, Suomen Lappi, Vancouver, Florida ja nyt Oregon. On siis ollut pakkasta, hellettä ja sadetta. - Niissä kaikissa on ollut mukava asua, mutta North West (eli nykyinen asuinpaikka Oregonissa) on ehdottomasti paras, Lauri toteaa ykskantaan.

- En osannut nuorena haaveilla tai unelmoida tulevaisuudesta. Täytyy vain todeta, että elämä on ollut täynnä yllätyksiä. Se on kuitenkin todettava, että uskoontulo 14-vuotiaana on ollut elämää johdattava tekijä. Nyt eläkkeellä haluan paneutua niin paljon kuin voin kutsumustehtävääni, hengelliseen työhön. Niihin muihin ammatteihin en enää tahtoisi palata. Olemme harkinneet sellaista mahdollisuutta, että menisimme joksikin aikaa auttamaan johonkin projektiin joko kotimaassa tai ulkomailla. Olemme Herran armosta terveitä, ja nyt olisi aikaa ja kokemustakin tehdä Herran työtä sen eri muodoissa.

Keskustelimme myös Jumalasta. Lauri mietiskelee suhdettansa Jumalaan ja sanoo: - Nuorena ajattelin, että kyllä minäkin olen jotakin, mutta nyt näen Jumalan paljon suurempana kuin nuorena. Koen Jumalan myös paljon rakkaudellisempänä kuin ennen ja paljon, paljon mahtavampana.

Muistellessaan mennyttä aikaa Lauri mainitsee: - Ne valmistautumisvuodet, kouluvuodet olivat ihan parasta aikaa elämässäni. Mutta kyllä myös Floridan ajan alkuvuodet ovat jääneet kirkkaina helminä mieleen.

Lauri on tehnyt pioneerityötä Floridassa. Hän oli mukana perustamassa seurakuntaa Lake Worthiin. Hän oli myös mukana suuressa lepokotihankkeessa. Vaatimattomaan tapaansa hän toteaa: - Satuvin vain olemaan silloin paikan päällä!

Terttu

Terttu oli koulutukseltaan kättilö, kun hän Laurin kanssa muutti 1963 Vancouveriin.

- Olen luonteeltani varovaisempi kuin Lauri. Esim. silloin kun puhuttiin Kanadaan lähdöstä, se arvelutti melkoisesti, muistelee Terttu. - Mutta olimme nuoria ja uskalsimme. Rahaa ei ollut juuri yhtään. Ajattelimme niin lapsellisesti, että Vancouveriin saavuttuamme otamme vain laukut ja kävelemme lentokentältä Hastings Stree-

tin kirkolle. Meillä ei ollut mitään tajua välimatkoista. Ketään ei ollut vastassa. Huomasimme onneksi, että nyt ei kävely auta ja otimme taksin. Tietä riitti ja riitti, ja ihmettelimme vain, että miten iso paikka tämä oikein on. Maisemat vain vaihtuivat ja aina ajettiin eteenpäin Vancouverin suurkaupungissa. Vihdoin saavuimme perille, ja Lauri antoi suurenmaailman tyyliin kuljettajalle tipin, nikkelin (5 senttisen).

Terttu toimitti virkaansa pastorin vaimona ja kotiäitinä pitkään. Kättilönpaperit vanhenivat ja niistä ei ollut mi-

tään hyötyä jatkokoulutusta ajatellen. Piti aloittaa alusta. Kun lapset varttuivat, Terttu alkoi opiskelut ja valmistui 50-vuotiaana sairaanhoitajaksi Floridassa. Tästä ammatista oli paljon hyötyä varsinkin Oregonissa. - Koin työni siunauksena ja Jumalan johdatuksena. Iän myöten vähensin työtunteja ja viimein tuli se hetki, jolloin jäin eläkkeelle. Se oli helpotus!

- Olemme nyt Laurin kanssa kahden, liian kaukana lapsista ja lastenlapsista, joita on viisi. Tyttäremme Helenan aviomiehen, Peter Antturin, työ vei koko perheen Norjaan. Aiomme mennä heidän luokseen joulua viettämään. Heillä on kaksi lasta Nicholas (16 v.) ja Natalie, joka täyttää 12 vuotta.

Poikamme Markin perheeseen kuuluu Nina-vaimo ja kolme lasta. Sonja on 6-vuotias, Zachary 3 v. ja Jakob syntyi nyt syyskuussa. Lapsia ja heidän perheitään ikävöimme jatkuvasti, mutta nykyisin yhteydet ovat toista luokkaa kuin aikaisemmin. Lentokoneet, autot, e-mailit ja puhelimet ovat tehneet ikävästä siedettävän. Silloin alkuaikoina yhteydenotto tapahtui kirjeitse. Eihän meidän kotonamme Suomessa siihen aikaan tainnut olla edes puhelintakaan! Nyt kymmenen minuutin puhelu Norjaan maksaa dollarin.

Tertun mielestä elämän parasta aikaa on ollut se, mitä milloinkin on eletty. Ehkä kuitenkin ykköseksi muodostuu se aika, jolloin lapset olivat pieniä. Nyt hän nauttii suuresti eläkepäivistään ja ihanista aamuhetkistä Laurin kanssa. Päivä aloitetaan lukemalla Raamatua ja rukouksella. Siitä saamme voimaa kohdata arjen haasteet.

- Seurakunta, jossa käymme aktiivisesti, antaa mielekkyyttä elämään. Olemme saaneet sieltä monia hyviä ystäviä. Nyt osallistumme Royal Rangers-toimintaan (kristillinen partio). Me kaksi eläkeläistä saamme touthuta varhaisnuorten parissa. Ikää on kyllä meidän partiojohtajallakin jo kokonaista 84 vuotta. Me olemme vielä nuoria!

Lauri näyttää arvokkaan näköistä paperia, johon on piirretty kirves ja viereen on kirjoitettu kymmenkunta tämän työkalun eri kohtaa kuten: silmä, terä varsi, hamara jne. Laurin tehtävänä on ensi kerralla opettaa pojille kirveen toimintaa. Katsoessaan paperille piirrettyä kirvestä Lauri myhäilee: - En ennen tiennytkään, että kirveessä on niin monta ominaisuutta.

Terttu kuuluu kirkon rukousketjuun. Internetin välityksellä hänelle tulee rukousaiheita, ja hän kokee itse voimakkaasti rukouspalvelun tärkeyden. Myös ylistys ja kiitos on vuosien myötä tullut arvokkaaksi. - Olen oppinut ylistyksen tärkeyden elämässäni. Jos joskus on unetomuutta, alan kiittää Taivaallista Isää; se nostaa mielen.

Laurin ja Tertun asuntoautossa vierailija aistii tyytyväisyyden ja kiittollisuuden, joka huokuu pariskunnasta Jumalaa kohtaan. He tahtovat vieläkin palvella eri tehtävissä evankeliumin asialla. - Herra on ollut meitä kohtaan hyvä, toteavat Lauri ja Terttu yhdestä suusta. **EOA**

Helluntaiherätyksen Maailmankonferenssi

Helluntaiherätyksen kahdeskymmenes Maailmankonferenssi pidettiin Randburgissa (lähellä Johannesburgia) Etelä-Afrikassa 14.-17.9.2004. Eri puolilta maailmaa saapuneet osanottajat edustivat koko helluntailiikkeen kirjoja. Los Angelesin Azusa-kadun vaatimattomasta alusta vuonna 1906 helluntaiherätys on kasvanut 625 miljoona henkeä käsittäväksi maailmanlaajuiseksi liikkeeksi.

Matkustin parin lähetyssaarnaajastävänä (Sami Kontinen ja Juha Virtanen) kanssa Johannesburgiin. Olimme varanneet etukäteen hotellin. Hintaan sisältyi kuljetus lentokentältä hotelliin ja päivittäiset kuljetukset Dome nimiselle juhlapaikalle.

Lentokentällä tapasimme hotellimme edustajat. He ottivat matkalaukkumme ja saattoivat meidät mustaan, erikoispitkään Cadillaciin. Emme olleet koskaan olleet niin ylellisen ja huomiotaherättävän näköisessä kulkuneuvossa. Autossa oli tummennetut ikkunat, ihmiset toisissa autoissa eivät tajunneet, että näimme heidän uteliaat katseensa. Tunsimme olevamme väärällä paikalla sellaisessa ylellisyydessä.

Johannesburgin liikenne ja katuverkosto hämmästytti. Liikenne sujui ja ihmiset ajoivat "sivistyneesti". Se mis-

tutti minua siitä, mikä on liikenteessä normaalia Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa mutta tuntematonta Itä-Afrikassa.

Konferenssin teemana oli "Tule Pyhä Henki ja muuta maailmamme". Avajaisjuhlan erikoisvieraana oli Etelä-

Afrikan presidentti Thabo Mbeki. Afrikassa valtioiden päämiehet usein tulevat puhumaan uskonnollisiin tapahtumiin. Olisi suorastaan hämmästyttävää, jos esim. Tarja Halonen tulisi puhumaan Helluntaikonferenssiin.

Presidentti Mbeki toivotti eri delagaatiot tervetulleiksi ja kiitti heitä heidän avustaan, että rotuerottelu saatiin kymmenen vuotta sitten poistetuksi. Presidentin puheen jälkeen Thomas Trask, Colin LaFoy ja William Morrow laskivat kätensä presidentin päälle, rukoilivat hänen puolestaan ja siunasivat häntä.

Konferenssin ohjelmaan sisältyi erilaisia kanavia - hiv/aids-työstä alkaen kuuluisien puhujien saar-noihin. Eri puhujat (Thomas Trask, Jack Hayward, Reinhard Bonnke, Kenneth Ulmer, Michael Cassidy ja Tayo Adeyemi muutamia mainitakseni) edustivat hyvin erilaisia puhetyylejä ja teologian runsautta Helluntaiherätyksen sisällä. Kokouksissa esiintyi erilaisia bändejä, kuoroja ja jopa tanssiryhmiä.

Meillä oli myös kokous lähetyssihteeri Arto Hämäläisen johdolla niiden 30 suomalaisen kanssa, jotka olivat tulleet mukaan konferenssiin.

HANNU HAPPONEN

Eija Merilä Tervakoskella

Tervakosken rukouspiiri

Tervakoskella aloitettiin rukouspiiritoiminta vuonna 1999 Eeva ja Simo Jukkalan kodissa. Tervakosken Kirkkotieltä löytyi oma rukoushuone, Toivontalo, joka otettiin käyttöön marraskuussa 2001. Huoneisto, jonka paikallinen pankki on vuokrannut seurakunnalle, kunnostettiin talkoovoimin. Helsingin poliisilaitos lahjoitti 110 tuolia Toivontaloon, riihimäkeläinen yritys valmisti ja lahjoitti Toivontalon oveen juhlat ikkunateippaukset, eräs perhe lainasi pianon ja niin Toivontalo rakentui pala palalta rukouspiiriin kodiksi.

Toivontalolla kokoontuu tiistaisin Sanan ja rukouksen ilta ja torstaisin päivällä Eläkeläispiiri. Näissä tapahtumissa ovat vetäjinä Aune ja Pentti Kekki, Toini ja Aarne Turunen, Eeva ja Simo Jukkala sekä Ester ja Reijo Vierula. Perjantaisin on Nuorten ilta, jossa vetäjinä toimivat Pia ja Tommi Laaksovuori. Naisten lauantaita on vietetty jo kahtena vuonna helmikuussa, tilaisuuksissa ovat olleet vierailevat puhujat. Runsaasti kuulijoita ovat Tervakoskelle keränneet myös Leif Lindeman ja Niilo Mäenpää sekä VIA-lauluyhtye ja Alpo Renko. Uutena muotona on Eeva Jukkalan ideoima ja emännöimä Naisten oloilta kerran kuukaudessa.

Toivontalon rukouspiiri lähettää kaikille lehden lukijoille terveisiä ja toivottaa jokaiselle erikseen siunauksellista syksyä.

Eeva ja Simo Jukkala, Leena Mustonen (toim.)

Riihimäen Helluntaiseurakunnan Tervakosken rukoushuoneella, Toivontalolla, elettiin odotuksen tunnelmia. Rukoushuone oli puettu juhla-asuun, kauan odotettu vierailu oli pian alkamassa. Oli 28. elokuuta.

“Sanoin ja Sävelin” -tapahtuma ke- räsi Toivontalon ääriään myöten täyteen jo puoli tuntia ennen tilaisuuden alkua. Vain muutama istumapaikka oli eturivissä tyhjänä, mutta seisomapaikat Toivontalon takosassa näyttivät olevan viimeistä jalsijaa myöten täynnä. Yleisön joukossa oli kuulijoita myös muista seurakunnista samoin kuin henkilöitä, jotka vielä olivat uskosta osattomia. Matkaan oli lähdetty kaukaakin Tervakosken ulkopuolelta. Myös

Kirkkotiellä, Toivontalon avonaisten ovien ulkopuolella, oli väkeä kuuntelemissa Eija Merilän laulua. Todistussanat eivät valitettavasti kantautuneet ulkopuolella kuuntelevien korviin, mutta hengellinen musiikki pysäytti monia kulkijoita. Tervakoskelaiset Simo Jukkala ja Reijo Vierula huolehtivat yleisöstä ennen Eija Merilän saapumista, sillä kellonajat 7 ja 17 olivat tehneet teposen. Kuunneltiin Sanaa ja rukouksella ja laululla odotettiin vierasta.

Eija Merilä saapui. Tuttu, kuulas ääni täytti Toivontalon. Yleisö hiljentyi evankeliumin eteen. Laulut ja todistuksen sanat vuorottelivat rauhaan tahtiin. Kaikille rakkaita hengellisiä lauluja, myös uudem- paa hengellistä musiikkia, oli valittu ohjelmistoon. Säestyksestä vastasi tuttu musiikkimies ja Eijan työtoveri vuosien takaa - Risto Huvila.

“Sanoin ja Sävelin” päättyi evankelistan loppurukoukseen ja siunaukseen ja näin ti-

laisuus oli ohi. Yleisö poistui Toivontalosta kiitollisin mielin, oli koettu mieliin painuva tapahtuma rakastetun Eija Merilän kanssa. Tervakosken rukouspiiri oli odottanut vierailua seitsemän kuukautta, sillä varaus oli tehty Lahden Talvipäivillä. Eija Merilä pyrkii joka kesä tekemään kotimaassaan vierailuja moneen hengelliseen tapahtumaan ja tänä kesänä erikoisesti pieniin seurakuntiin.

Eija Merilän matka jatkui vasta seuraavana aamuna Helsinkiin. Ukosmyrsky oli puhkeamassa, joten Eeva ja Simo Jukkala kutsuivat hänet yövieraakseen. Illalla Jukkaloide kodissa käytiin keskustelua uskosta, elämästä ja monesta muusta ihmis- tä koskettavasta asiasta. Eeva ja Simo oppivat tuntemaan taitelijan, vaimon, äidin, isoäidin ja evankelistan.

Tervakosken rukouspiiri sai vielä läksiäislahjan Eijalta, kaksi uutta uskossa olevaa. Tämä pariskunta, jossa perheenpää on toisen seurakunnan pappi, on äskettäin muuttanut Kanta-Hämeeseen. Tultuaan kuulemaan “Sanoin ja Sävelin” -tapahtumaa, he saapuivat jo seuraavana tiistaina Sanan ja rukouksen iltaan ja ovat sen jälkeen olleet mukana rukouspiirissä.

LEENA MUSTONEN

Todistajan juhlavuosi 2005 Lehti täyttää 80 vuotta

Kunnon lahjat 80-vuotiaalle

- * Ennätysmäärä tilauksia
- * Ennätysmäärä lahjatilauksia
- * Ennätysmäärä avustajia
- * Ennätysmäärä lahjoituksia

Vanhoilla hinnoilla!

Tilausetu 10 tilausta tai enemmän
Jokaisen kymmenen tilauksen päälle saa yhden ilmaisen tilauksen Kanadaan. Tai jokainen 10 tilausta tai enemmän kerännyt saa vähentää 10% tilausrahoista palkkiokseen.

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 10-04,
tilaus päättyy numeroon 10 eli tämän vuoden lopussa.

Tilaustenhankintakilpailu

Ensimmäinen palkinto

Arvoltaan sadan dollarin palkinto arvotaan niiden kesken, jotka ovat hankineet viisi tilausta tai enemmän.

Toinen palkinto

Toisen palkinnon (arvo 75 dollaria) saa eniten tilauksia hankkinut.

Kolmas palkinto

Arvotaan 5 tilausta tai enemmän hankkineitten kesken. (Arvo 50 dollaria).

Palkinnot arvotaan 11.01.2005.

Tilaustenhankintakilpailu suoritetaan yksi palkinto/henkilö periaatteella - yksi arpa jokaisesta viidestä tilauksesta esim. 20 tilausta/neljä arpa.

*Joulutervehdys
Todistajassa!*

Todistaja vie tervehdyksesi ystävillesi eri puolille maailmaa.

Hinnat:

Nimi yhteisen tervehdyksen alla
paikkakunnittain \$10.00
Kehystetty tervehdys: \$20.00

Tervehdysten tulee olla toimituksessa viimeistään marraskuun 7. päivänä 2004.

OSOITE: Todistaja, 1920 Argyle Dr,
Vancouver BC V5P 2A8 Canada
Puhelin ja Fax: 604 321 0555.

E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

MAKSUT NIMELLÄ: Mission Press Society.

☒ HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Liitä mukaan shekki tai money order nimellä

Mission Press Society

Tilausohjeet ja hinnat sivulla 2

Lähetyssanomaa laulaen

Suomalaiskuoro Música Gloria Boliviaan

Música Gloria, hengellistä musiikkia esittävä kuoro ja orkesteri Suomesta, tekee parin viikon konserttikiertueen Boliviaan lokakuussa. Kuoro konsertoi menomatkalla Floridassa Lake Worthissa. Kuoro on perustettu v 1982 alun perin lähinnä Keski-Euroopassa tehtävää evankelioimistyötä varten.

Música Gloria on sekakuorotyyppinen kuoro, jossa on laulajia kolmisenkymmentä. Kuoron säestyksestä vastaa seitsenhenkisen viuluista, bassosta, kitarasta ja pianosta koostuva orkesteri. Música Glorian kapellimestarina toimii kuoroa alusta pitäen johtanut musiikkiopiston rehtori **Rai-**

mo Joensuu.

- Kuoro perustettiin lähetystehtävää varten. Itse asiassa kuoron nimikin oli aiemmin Lähetyskuoro, kertoo Raimo Joensuu. - Kuoro on tehnyt ahkerasti vierailuja eri puolille Eurooppaa. Olemme käyneet useamman kerran Ruotsissa, Saksassa, Sveitsissä, Itävallassa, Unkarissa, Virossa ja Venäjällä. Kerran matkamme suuntautui Australiaan asti. Nyt meitä odottaa uusi, jännittävä haaste Boliviassa.

Kuoron ohjelmisto on monipuolinen. Se sisältää sekä perinteistä a capella hengellistä musiikkia että uudempaa, pääosin suomalaista kuoromusiikkia. Música

Gloria kokoontuu keskimäärin joka toinen kuukausi eri puolilla Suomea harjoituksiin ja antaa samalla yhden tai kaksi konserttia. Kuoro on julkaissut myös kaksi äänilevyä.

- Laulajat ja soittajat ovat aktiivisia musiikin harrastajia omista seurakunnistaan, Raimo Joensuu kertoo. - Osa jäsenistä on musiikin ammattilaisia ja Música Gloriasta löytyy useita korkeatasoisia solisteja, muun muassa sopraano Irene Ahonen, tenori Perttu Mathlin sekä viulisti Reijo Korhonen. Kuorolaiset asuvat eri puolilla Suomea ja kuuluvat paikallisiin helluntaiseurakuntiin.

TAPANI SOPANEN

Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti

Calgarylainen Emil Kiuru kertoo vaimonsa Eilan ihmeellisestä parantumisesta vuonna 1954. Eilalla oli vaikea munuaistulehdus, niin kivulloinen, ettei päässyt vuoteesta ylös.

- Muistan tuon tapahtuman vieläkin kuin eilisen päivän, vakuuttaa Emil Kiuru. - Päätimme kutsua seurakunnan vanhimmat voitelemaan hänet öljyllä ja rukoilemaan hänen puolestansa, että hän paranisi. Olimme samaa vuonna (1954) tulleet uskoon ja lapsenomaisesti uskoimme, että Jaakobin kirjeen kohta (Jaak. 5:14,15) kuuluisi myös Eilan kohdalle.

Oli maanantaipäivä, eikä minun tarvinnut mennä kaivokseen työhön. Läksin uudella Chevroletella Air-autollamme ajamaan silloista kuoppaista soratietä 30

kilometrin päässä olevaan Sudburyyn. Sain Veikko Kyllösen, silloisen seurakunnan saarnaajan kyytiini. Lisäksi haimme naapurikaupungista, Copper Cliffistä, sulattimokylästä, Ivar Laakson, ja niin matka sairaan vaimoni luokse alkoi. Veikko myöhemmin sanoi, ettei hän ennen ollut matkustanut "kuolemankyydissä", mutta silloin hän oli!

Voit kuvitella, miltä tilanne näytti. Vanhimmistoveljet pitelemässä hattujensa liereistä auton takapenkillä, ehkä ajatellen: Mitenkähän tässä käynee! Nuori, vasta edellisenä vuotena naimisiin mennyt "nikkelikaivosmieskokelas" ajaa kuin päätä vailla! Minulla oli vain yksi päämäärä. Nämä veljet pitää saada mahdollisimman nopeasti tuon kaikkein rakkaimman luokse, mitä minul-

la oli maan päällä, ennenkuin hän kuolee!"

Oikea eturengas räjähti tuossa ralliajossa. Vaihdoimme sen, ja matka jatkui. Samaan aikaa tapahtui jotain erikoista Eilan sairavuoteella. Eila kertoi: "Yhtäkkiä alkoi kova tuuli puhaltaa huoneessa, niin että minun piti pitää vuoteen laidoista, ettei tuuli olisi vienyt minua mukanaan! Mutta kun tuuli oli mennyt, kipu oli poissa selästä!"

Kun tulimme hänen luokseen, Eila oli keittämässä kahvia! Myöhemmin näin hänen jättämässään Raamatussa Psalmin 104:3 kohdalla Eilan kirjoittaman tekstin: "Parantuminen 1954." Psalmin jakeessa sanotaan: "Sinä kuljet... tuulen siivillä."

EMIL KIURU

"Gone fishing!"

Kanadan suomalaisia seurakuntia palvellut pastori/lähetyssaarnaaja, Riku Tuppurainen täyttää neljäkymmentä vuotta. Jos kyselet kuinka Riku viettää syntymäpäiviään, hän on mennyt kalaan - lähetyskentille. Pidän kyltistä - "Gone fishing!"

Jeesus sanoi Simon Pietarille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä" (Luuk. 5:10). Tänä vuonna Riku on ollut kalassa niin Belgiassa kuin kolmella lähetysmatkalla Afrikassa evankelioiden, opettaen, julistaen ja auttaen. Jokainen kala, iso niinkuin pienikin, on tuonut syvää sisäistä kiitollisuutta pakata reppe uuteen matkaan. Ihmisten kalastajiksi Hän on meidät kutsunut.

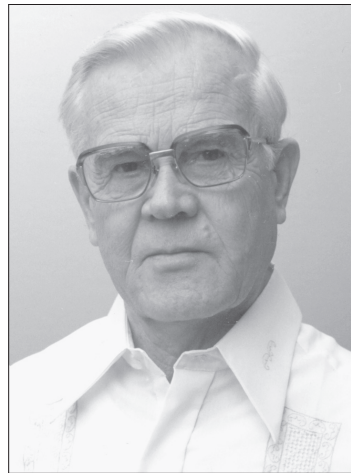
Rikua onnitellen 23.10. johdosta, Anne

Walter Eerola 94 v.

Viitasaarella 10.10.1910 syntynyt Walter on tehnyt pitkän päivätyön lähetyskentillä. Vuonna 1937 hän matkusti Burmaan ja on siitä lähtien tehnyt työtä Burmassa, Intiassa, Thaimaassa ja Filippiineillä. Walter ei ole vielä kukaan antanut periksi, vaan saarnaa syntymäpäivänsä jälkeisellä viikolla 17.10. Vancouverin Kotikirkossa.

Walteria avustavat hänen vaimonsa Lucille sekä Wilho ja Kaisa Saari Nasellesta. Wilhoa kutsutaan Mr. Kanteleeksi. Hänen kanteleensoittonsa on ilahduttanut sekä amerikkalaisia että suomalaisia. Onnittelemme Walter-veljeämme merkkipäivän johdosta ja toivomme runsasta Jumalan siunasta.

EOA

Jatkoa sivulta 6

Airi Tuomi

Airi ja Etiopia

Airi ja Etiopia kuuluvat yhteen. Hän tietää varmasti, että Jeesus on kutsunut hänet orpokotityöhön Etiopiaan. Siksi hän tekee työnsä koko sydämeästään Jeesukselle. Hän ei kuvittele suuria, eikä puhu suurista tavoitteista eikä suurista saavutuksista, mutta hän yhtyy vaatimattomasti Äiti Theresan toteamukseen: "Me emme pysty tekemään suuria tekoja, me teemme pieniä tekoja suurella rakkaudella."

Airin isä ja äiti saivat lähetykskutsun Herralta jo nuorina. Heti jatkosodan jälkeen he olivat yhdessä Sanfrid ja Anna-Liisa Mattsonin kanssa rakentamassa Larsmon Lähetykskotia ja samalla opiskelemaisella siellä kieltä tarkoituksella lähteä lähetyssaarnaajina Etiopiaan. Kun Mattsonit lähtivät ensimmäiselle lähetysmatkalleen Etiopiaan, lähtivät Tuomet vuonna 1952 Kanadaan tarkoituksella jatkaa siellä kielipintoja ja hankkia rahaa kannatusta varten. Saatuaan kokoon riittävästi rahaa matkaa ja kannatusta varten, he matkustivat vuonna 1958 ensimmäiselle lähetysmatkalleen Etiopiaan. Airi oli silloin 9-vuotias. Vuonna 1961 he saapuivat lyhyelle lomalle Kanadaan ja USA:aan. Heidän lomalla ollessaan Detroitin seurakunta lupasi ottaa heidät läheteikseen ja kannattaa heitä, jonka he tekivätkin niin kauan kuin Detroitissa oli seurakunta. Sen jälkeen muutamat yksityiset uskovat ovat jatkaneet tätä kannatusta. Siitä alkaen Tuomet ovat tehneet uskollisesti työtä Etiopiassa. He ovat julistaneet Hyvää Sanomaa, perustaneet seurakuntia ja pitäneet orpokoteja. Airin isä, Aulis Tuomi, kuoli munuaistulehdukseen lokakuussa 1969. Hänen tomumajansa kätettiin Awasan kuumaan multaun, mutta puoliso Helmi ja tytär Airi jäivät jatkamaan isän työtä. He eivät ole tehneet sitä ainoastaan isän työn seuraajina, vaan heillä

kumpaisellakin on ollut henkilökohtainen kutsu Jumalalta.

Vierailin heidän luonaan tammiukuussa 1970. Silloin heillä oli orpokoti Holetassa ja Awasalla ja koulu ja klinikka Holetassa. Niissä orpocodeissa oli silloin noin 40 lasta. Etiopialaiset puhuivat silloin ylistäen Tuomien työstä. Helmi ja Airi jatkoivat isän työtä todella sydämen halusta. Sitten Etiopiassa tapahtui vallankumous. Tuomet joutuivat tilapäisesti jättämään Etiopian ja olivat runsaan vuoden Ruotsissa. Kun he palasivat, he perustivat uudet suuret lastenkodit Debre Zeitin.

Kun vierailin uudestaan heidän luonaan vuonna 1987, heillä oli silloin Debre Zeitissä tyttökoti, jossa oli noin 130 tyttöä ja poikakoti, jossa oli noin 60 poikaa.

Vuonna 1992 Airin äiti, Helmi Tuomi, sai kotiinkutsun, ja hänen tomumajansa haudattiin Etiopian multaun Awasalla, miehensä viereen. Helmi oli uskollinen loppuun saakka. Herra on palkitseva hänet palkanmaksun päivänä.

Airi jatkaa tätä työtä. Nykyisin Airilla on orpokoti Awasassa, jossa hänellä on noin 50 orpoa. Airi tukee sen lisäksi noin 50 orpoa maksaen heidän koulumaksunsa ja tukien heitä mahdollisuuksiensa mukaan.

Tuomien orpocodeissa on saanut kasvatuksen noin 480 orpoa, jotka ovat sijoittuneet eri puolille maailmaa. 118 heistä on adoptoitu Etiopian ulkopuolelle, Suomeen 41, Ruotsiin 12, Yhdysvaltoihin 11, Kanadaan 3 ja loput muihin maihin. Suurin osa heistä on kuitenkin jäänyt palvelemaan omaa kotimaataan Etiopiaa.

Airi tekee työtä uskon varassa. Kannatukset ovat pieniä. Lake Worthin seurakunta välittää Airille yksityisten uhrin \$500.00 kuussa. Filippiiniläiset ystävät lähettävät orvoille \$500.00 kuussa. Thunder Bayn Dorkas Sisaret lähettävät Airille verraten säännöllisesti kannatusta.

Airi on meidän uskollinen lähetyssaarnaajamme! Muista Airia rukouksin ja uhrein!

UUNO VESANEN

Sanottua

Ananian kirja

Eino Ahonen tervehti tilaisuuden jälkeen ihmisiä ja kyseli kuulumisia. Eräältä hienosti puetulta naiselta hän tiedusteli oliko tämä jos uskossa. Nainen vakuutti olevansa ja kehui lukeneensa Raamatunkin kannesta kanteen. Tähän Ahonen sanoi: "No, te olette sitten varmaan lukeneet myös Ananiaan kirjan?" "Kyllä, jokaisen Raamatun kirjan, kannesta kanteen," nainen totesi. Vastauksesta Ahonen tiesi naisen autuuden asian olevan hunningolla - Raamatussa ei ole Ananiaan kirjaa.

Tekstit jäi kotiin

Raamattuopiston johtaja Toivo Heikkinen Suomesta ja Pohjois-Amerikan suomalaisten helluntailaisten esimies Albert Wirkkala olivat 1970-luvun vaihteessa pitämässä kokouksia Sault Ste Mariessa. Veljet olivat majoitettuina Petäisen kotiin, jossa oli puhuva papukaija. Sananjulistajat olivat Raamattuihinsa syventyneinä valmistautumassa kokoukseen, kun yhtäkkiä papukaija laukaisi: "Topi pastori, Topi pastori! Tekstit jäti kottiin!"

Jumalan voima

Calgaryn Talvipäivillä oli puhujana myös Niilo Yli-Vainio. Kansa odotti hartaalla mielellä Jumalan voiman ilmenemistä kokouksissa. Eräs pastori oli pitämässä puhetta, kun yhtäkkiä kovaäänisistä kuului hirvittävä ääni. Miksari oli vahingossa kädellään pyyhkäissyt hanat auki, jolloin ämyrit antoivat oikein kunnon rääkäisyä. Pastori pelästyi ja myös kansa, mutta Happosen pikkupoika Marko ei ollut milläänkään, vaan tokaisi isälleen: "Nyt tuli Jumalan voima!"

EOA

Continued from page 12

seeking the Lord first, BUT there is also fun to be had...and of course, the main, highly anticipated event of each day was sauna time! The tradition of the 'unsaid' sauna competition culminated at 25 scoops before the last, red hot participants (Chris, Mikael and Mark) finally emerged from the heat! Other than this competition there was plenty of leisure time for swimming and just soaking in the sun. Darts, volleyball, ping-pong and basketball (pastor Clinton's territory!) were all popular also.

It was a blessed time to be able to grow in our faith together. Toronto Saalem would like to invite you all to our Winter Youth Retreat held on the last weekend of this year...and remember to bring your hockey stick!

MARK RYTKÖNEN

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su	• Aamukokous	klo 10:00
	• Iltatilaisuus	klo 18:00
Ti	• Lähetyspiiri	klo 10:00
To	• Boys and Girls Club	6:45 pm
	• Sanan ja Rukouksen ilta.	klo 19:00

Heijastin TV ohjelma monday kaapelikanava 10 klo 9.00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 a.m. kanavalla FM 95.5
Puhelinsana • (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su	• klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
	• klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
	• klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke	• klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

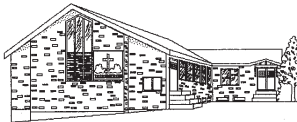
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383

Pastorit Mikko Tervo ja Clinton Moody

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!	
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427	

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori Marko Selkomaa Puh. (807) 767-0464
Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su	• klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday	• 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su	• klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To	• klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke	• klo 19:00	Rukouskokous
Thursday	• 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday	• 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 (KIXX 105.3 FM)		klo 9.00 (MAX104.5 FM)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjanmyynnissä!****

****Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356
Pastori: Mika Yrjölä 416 733-0854

Mark Rytkönen 416 754-7573
Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su	• Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
	• English Service	11.30
To	• Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe	• Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Su	• Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
	• English service	klo 11:00
Ti	• Sana ja rukous	klo 19:30
Pe	• Nuorten ilta	klo 20:00
Puhelinsana 604 324-4447		

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E.
Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI
Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 735-2984
Box 783, Whitewood, SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Timo Puustelli
(561) 433-2948
Pastori Hannu/Heikki Hyppönen
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su	• klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
	• klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti	• klo 17:00	Lähetysksen ystävät
Ke	• klo 10:00	Aamurukoushetki
To	• klo 19:00	Sana ja rukous
Pe	• klo 19:00	Nuorten ilta
Su	• klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340 AM
		Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

The Olympics came to Toronto Saalem's Kids' Camp 2004:

For over 30 years, Saalem Church in Toronto has been running a weeklong summer camp for kids aged 7-16. Currently it is held at Camp Kakeka, in the Haliburton Highlands of Ontario on two hundred and seven acres of woodland, with a sandy shoreline... a beautiful, natural setting to enjoy what God has created. This year camp was filled to capacity with 134 campers and 58 volunteer staff, ready to jump into SonGames2004. This Olympic themed week swung into action with each cabin entering the opening ceremonies bearing its country's flag. Each day at SonGames, campers learned through the Apostle Paul's example, what it means to be on God's team. The campers will remember the "5 daily symbols" they learned for each lesson:

Join In! Team Up! Get Strong! Keep On! Celebrate!

They learned that God wants everyone to Join In! as they experienced the sto-

ry of Paul's conversion, and to Team Up! with encouraging friends just as Paul's friends helped and encouraged him. They found God helps them Get Strong! and

do what's right, as they witnessed Paul's obedience as he traveled through Greece. The campers were inspired to Keep On! trusting God during tough times, as they

as the children enthusiastically worked on their handcrafted wooden clocks, shelves, and memory boxes.

A talented skit crew brought to life the Biblical truths learned in the Bible classes. The campers responded to the outrageously funny costumes, exciting story lines, and characters. Those who wanted to dive deeper into Biblical truths had the opportunity to attend an evening prayer meeting. This took place after the evening bonfire, where we enjoyed skits performed by the campers, sing songs, and watched counselors in ultimate competitions. Who can forget the counselor who was able to eat a banana through a stocking pulled over her head!

The camp week would not have been the same if it had not been for the church's own kitchen staff that provided tasty and nutritional meals. Meals were preceded with the singing of a traditional Finnish prayer that the kids had memorized by the end of the week, although a large majority of the kids did not speak a word of Finnish entering camp.

The week was an amazing time for campers, a time for them to have fun, meet new and old friends, but also to meet their maker and to experience God in a real and exciting way, all life changing experiences that keep the kids coming back year after year.

Many thanks to Kimmo and Tina Hamalainen, camp directors, who spent many, many hours organizing the camp and many tireless days and nights running it. Also, thank you to all the staff, especially the camp grandma! Remember campers: Go the distance, give it your best shot, and take a giant leap of faith as you keep in mind Paul's words in your daily life....

Thanks be to God! He gives us the victory through our Lord Jesus Christ. (1 Corinthians 15:57)

L/K/T

SonGames 2004

Toronto girls

Skitsteam

watched Paul's perseverance. Lastly, they enjoyed seeing Paul reach his goal and they Celebrated! the many good things that God does for the members of His team!

After morning exercises, an inspirational devotion put on by one of the sports staff, and the best breakfast ever, the campers were off to their grade-appropriate bible classes, where they had a chance to do hands-on activities, act, read the Bible and have great life-application discussions. During the daily sports periods, campers enjoyed games such as volleyball, "The Amazing Race", an all-time favourite, "Capture the Flag," and of course the much awaited "Councilor Hunt". A Sauna-on-Wheels was brought in so everyone could enjoy a hot sauna and a refreshing swim in the lake. The crafts cabin was always bustling with activity

Youth Rally 2004 In Spirit and in Truth

What a beautiful and powerful sight! Nearly 100 young people worshipping the Lord in spirit and in truth. Tears flowed down my cheeks, as my heart filled with great thankfulness to the Lord for His faithfulness and loving kindness. It was what every pastor longs to see: youth being renewed, changed and strengthened to start the new school year with the presence of the Holy Spirit in their lives.

This year the Finnish Pentecostal Churches' Youth Rally was held at Hanna Lake Bible Camp in Sudbury. The campsite is owned by the Finnish Lutheran Church and so it was a pleasure to be able to work together in providing the youth with a great rally. Thank you! (I must say that the kitchen staff there took very good care of us! The food was delicious).

The rally went from Thursday evening to Sunday afternoon. Superintendent of Finnish Conference of

PAOC, pastor Paavo Korpela from Sudbury Sii-on church was the host for the event. The main guest speaker was Toronto Saalem's senior pastor, Mika Yrjöla, Sault Ste Marie's new associate pastor, Clinton Moody, as well as Toronto Saalem's pastor Mark Rytönen. People came from Thunder Bay, Sault Ste. Marie, Sudbury and Toronto. Because so many excited Torontonians came, a school bus was rented to make sure everyone had a ride! The youth loved being on the bus together except for the fact that their bums got a bit sore!

Pastor Mika spoke many times from John 4:23-24. The Father is seeking true worshippers who will worship in spirit and in truth. Each meeting the truth of that text sank deeper and deeper into the hearts of the youth. On Saturday night the worship service exploded with shouting, dancing, singing, jumping...and crying. The tears

were tears of cleansing and joy as the Holy Spirit brought the youth to a place of repentance and surrender. The presence of the Holy Spirit was so real and awesome! How I long to see more of that in my own life and continually in the life of our churches.

The main emphasis at Youth Rally has always been on

Continued on page 10